

Mediakasvatushankkeet 2009–2013

Selvitys opetus- ja kulttuuriministeriön
hallinnonalalla rahoitetuista
hankehakemuksista

Kansallinen audiovisuaalinen instituutti

Lauri Palsa, Saara Pääjärvi, Tommi Tossavainen & Leo Pekkala
2014

KANSALLINEN AUDIOVISUAALINEN INSTITUUTTI
NATIONELLA AUDIOVISUELLA INSTITUTET
NATIONAL AUDIOVISUAL INSTITUTE

Sisällysluettelo

Tiivistelmä.....	3
Sammandrag.....	4
Esipuhe: Jukka Liedes.....	5
1. Johdanto.....	5
2. Mediakasvatus ja hankeavustukset opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla	7
3. Selvityksen toteuttaminen.....	9
3.1 Selvityksen tavoitteet.....	9
3.2 Aineisto.....	9
3.3 Hankeselvityksen vaiheet.....	11
4. Tulokset.....	13
4.1 Keskeiset tulokset.....	13
4.2 Tulosten tarkastelua.....	14
4.2.1 Avustusmäärien tarkastelua.....	14
4.2.2 Hankkeita toteuttaneet organisaatiot.....	17
4.2.3 Avustusmäärärahat.....	18
4.2.4 Hankkeiden kestot.....	20
4.2.5 Kohderyhmät.....	21
4.2.6 Toimintamuodot.....	22
4.2.7 Tavoitteet.....	24
4.2.8 Tutkimusperustaisuus.....	25
4.2.9 Lapset ja media -määrärahoista myönnetyt avustukset.....	26
5. Pohdinta.....	28
6. Selvityksen arviointia ja keskustelua jatkosta.....	31
Lähteet.....	33
Liite 1: Tiedonkeruulomake.....	35
Liite 2: Avustusmäärärahat.....	36
Liite 3: Selvityksessä tarkastellut hankkeet.....	39

Kansallisen audiovisuaalisen instituutin julkaisu, 1

ISSN 2342-5970

ISBN 978-951-97639-3-4

2014

KANSALLINEN AUDIOVISUAALINEN INSTITUUTTI
NATIONELLA AUDIOVISUELLA INSTITUTET
NATIONAL AUDIOVISUAL INSTITUTE

Tiivistelmä

Hankeselvityksessä tarkasteltiin opetus- ja kulttuuriministeriön (OKM) hallinnonalalla vuosina 2009–2013 myönteisen valtionavustuspäätöksen saaneita mediakasvatuksellisten hankkeiden hakemusasiakirjoja. Selvityksen tavoitteena on tarjota ensimmäinen hallinnonalaa mediakasvatuksen näkökulmasta poikkileikkaavasti tarkasteleva kokonaiskuva hankesuunnitelmista ja valtionavustusten kohdentumisesta.

Selvityksen perusteella mediakasvatuksellisille hankkeille on OKM:n hallinnonalan avustuksina myönnetty vuosina 2009–2013 yhteensä noin 15 miljoonaa euroa. Avustukset on myönnetty lähes kahdenkymmenen eri avustusmäärärahan kautta. Eniten näitä avustuksia ovat myöntäneet Opetushallituksen (OPH) opetustoimen henkilöstökoulutuksiin tarkoitetut (6 891 415 €) sekä OKM:n kulttuuriin ja taiteeseen liittyvät avustusmäärärahat (4 547 844 €). Näistä jälkimmäiseen kuuluvat Lapset ja media -määrärahat, joiden puitteissa tukea myönnettiin yhteensä 3 740 000 euroa kaikkiaan 57 hankkeelle.

Hankkeita ovat toteuttaneet eniten yhdistykset (89 hanketta) ja korkeakoulut (59 hanketta). Pääosa mediakasvatuksellisista hankkeista on ollut yhden organisaation toteuttamia hankkeita, yhteistyöhankkeita oli noin 30 prosenttia hankkeista. Tutkimusperustaisuutta ei pääsääntöisesti tarkasteltujen avustusmäärärahojen kohdalla edellytetä ja toiminnan perustelu avustusta haettaessa tutkimusperustaisesti olikin vähäistä.

Mediakasvatukselliset hankkeet ovat olleet tavallisesti lyhytkestoisia, keskimäärin noin 18 kuukauden mittaisia. Määrällisesti eniten aineistossa oli 12 kuukautta kestäviä hankkeita (73 kpl).

Mediakasvatuksellisten hankkeiden toiminnallisena tavoitteena on ollut useimmiten koulutusten ja työpajojen sekä kasvatus-, opetus- tai oppimateriaalien kehittäminen. Toiminta on kuitenkin ollut erittäin monipuolista, hakemuksissa kuvattiin yhteensä kymmeniä erilaisia toimintamuotoja. Hankkeet myös pyrkivät vastaamaan useisiin laajempiin tavoitteisiin.

Selkeästi suurin osa hankkeista on kohdistettu ammattikasvattajille. Erityisesti opettajille on kohdennettu paljon hankkeita. Toiseksi suurimman kohderyhmän muodostivat lapset ja nuoret. Ammattikasvattajat ovat olleet yhtenä tai ainoana kohderyhmänä 76 prosentissa hankkeita, lapset ja nuoret 49 prosentissa. Pääosa hankkeista oli kohdennettu yhdelle kohderyhmäjoukolle.

Selvityksen aineiston muodostivat valtakunnalliseen tai alueelliseen mediakasvatuksen kehittämis- tai koulutushankkeeseen tähtäävät hakemusasiakirjat sekä niihin liittyvät myönteiset avustuspäätökset. Aineisto koottiin alustavasti OKM:n hallinnonalalla internetissä julkaistuista avustuspäätöksistä, minkä jälkeen mahdollisia täydentäviä tietoja pyydettiin avustuksista vastaavilta virkamiehiltä. Aineistoksi valikoitui sisällöllisen tarkastelun perusteella 232 hakemusta päätöksineen. Selvityksessä on hyödynnetty tilastollisia ja laadullisia menetelmiä ja analyysia ohjasi aineistolähtöisen sisällönanalyysin näkökulma. Selvityksen toteutti Kansallisen audiovisuaalisen instituutin mediakasvatus- ja kuvaohjelmayksikkö.

Sammandrag

Projektutredningen bestod av en genomgång av ansökningshandlingarna för de projekt i mediefostran som beviljats statsbidrag inom Undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde åren 2009–2013. Utredningen syftar till att ge en helhetsbild av projektplanerna och fördelningen av statsbidragen och för första gången på ett övergripande sätt behandla förvaltningsområdet ur ett mediefostransperspektiv.

Utredningen visar att olika projekt inom mediefostran beviljades sammanlagt cirka 15 miljoner euro i bidrag inom Undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde åren 2009–2013. Bidragen beviljades genom närmare tjugo olika kanaler. Flest bidrag beviljades av programmen avsedda för personalutbildningar vid Utbildningsstyrelsens undervisningsväsende (6 891 415 €) och av Undervisnings- och kulturministeriets program för kultur och konst (4 547 844 €). I de senare ingår programmet för bidrag för utveckling av mediefostran, inom ramen för vilket sammanlagt 57 projekt tilldelades totalt 3 740 000 euro.

De flesta projekten genomfördes av föreningar (89 projekt) och högskolor (59 projekt). Merparten av projekten inom mediefostran genomfördes av en enda organisation medan samarbetsprojekten utgjorde cirka 30 procent. I de studerade stödprogrammen förutsätts i regel inte att projektet är forskningsbaserat och de var få sökande som motiverade sin verksamhet med forskning.

Projekten inom mediefostran var vanligtvis kortvariga, de pågick i medeltal i 18 månader. Materialet innehöll flest projekt som varade i 12 månader (73 st.)

Verksamhetsmålen för projekten i mediefostran var oftast att utveckla utbildningar och verkstäder samt läromedel eller andra material för pedagogik och undervisning. Verksamheten har varit ytterst mångsidig; tiotals olika verksamhetsformer beskrevs i ansökningarna. Projekten strävade också efter att uppfylla flera mer omfattande mål.

Den största delen av projekten var klart riktade till pedagoger, särskilt lärare. Den näst största målgruppen var barn och unga. Pedagogerna var en eller den ena målgruppen i 76 procent av projekten, barn och unga i 49 procent. Merparten av projekten var riktade till en målgrupp.

Utredningens material bestod av ansökningshandlingarna för riksomfattande eller regionala utvecklings- eller utbildningsprojekt inom mediefostran, samt besluten om att bidrag beviljats för projekten. Materialet samlades inledningsvis in från de bidragsbeslut som offentliggjorts på internet inom Undervisnings- och kulturministeriets förvaltningsområde. Därefter begärdes vid behov kompletterande uppgifter av de tjänstemän som ansvarat för bidragen. Efter en granskning av innehållet valdes 232 ansökningar och beslut ut för att ingå i materialet. I utredningen användes statistiska och kvalitativa metoder och analysen styrdes utifrån perspektivet för induktiv innehållsanalys. Utredningen gjordes av Enheten för mediefostran och bildprogram vid Nationella audiovisuella institutet.

Esipuhe

Keväällä 2003 pääministeri Vanhasen hallitusohjelmassa esitettiin toimintaohjelman laatimista lapsille suunnatun väkivaltaviihteen lopettamiseksi. Kulttuuriministeri Tanja Karpela käynnisti ohjelman opetusministeriössä. Toimintaohjelmassa omaksuttiin lähtökohdaksi lasten ja nuorten mediaturvallisuuden maksimoiminen. Valmistelu johti Lapset ja media -ohjelman käynnistämiseen.

Samaan aikaan käynnistettiin kuvaohjelmalainsäädännön kokonaisuudistus. Kuvaohjelmien ennakkotarkastuksesta luovuttiin ja siirryttiin kuvaohjelmien yhdenmukaiseen ikärajaluokitte-lujärjestelmään ja jälkivalvontaan. Valtion elokuvatarkastamon toiminta päättyi, ja Suomessa aloitti toimintansa Mediakasvatus- ja kuvaohjelmakeskus (MEKU).

Lapset ja media -ohjelmassa keskeisiä mediakasvatuksen edistämisen toimenpiteitä ovat olleet mm. mediakasvatukseen suunnatut määrärahat sekä kansallinen ja kansainvälinen sidosryh-mäyhteistyö.

Vuosien 2005–2013 aikana ohjelmassa on tuettu valtakunnallisia toimia lasten medialukutaidon vakiinnuttamiseksi erityisesti varhaiskasvatus- ja kirjastosektorilla sekä mm. aamu- ja iltapäi-vätoiminnassa ja kerhoissa. Yleistavoitteena on ollut varustaa kaikki lapset ja nuoret nyky-yhteiskunnassa elämänhallinnan kannalta välttämättömällä perustaidolla.

Hankkeilla on tuettu mm. uudenlaisten pedagogisten materiaalien kehittämistä, luotu valta-kunnallinen mediakasvatusportaali (mediakasvatus.fi) ja kehitetty yleisissä kirjastoissa toteu-tettavaa mediakasvatusta.

Lapset ja media -kokonaisuuden puitteissa on toteutettu useita mediakasvatuksen kansallisia linjauksia, joista viimeisin on Hyvän medialukutaidon suuntaviivat vuosille 2013–2016. Lasten mediakasvatusta vakiinnutettiin, kun 2007 julkaistiin mediakasvatuslinjaukset varhaiskasva-tukseen.

Alusta alkaen toiminnan kohteena ovat olleet varhaiskasvatus- tai alakouluikäiset (alle 12-vuotiaat) lapset tai heidän kanssaan toimivat kasvattajat, ohjaajat tai vanhemmat. Pienten lasten ottaminen fokukseen on ollut Suomessa omaleimainen valinta, joka on huomioitu myös kansainvälisesti.

Mediakulttuurin vahvistuessa mediakasvatuksen ja mediaan liittyvien taitojen merkitys kasvaa edelleen myös tulevaisuudessa.

Kansallisen audiovisuaalisen instituutin osana toimiva MEKU on kansallinen asiantuntija par excellence ja mediakasvatus Suomessa on saanut sen toiminnan kautta tunnustetun aseman.

Jukka Liedes
Johtaja
Opetus- ja kulttuuriministeriö

1. Johdanto

Mediakasvatuksen kehittämistä ja toteuttamista on Suomessa tuettu opetus- ja kulttuuriministeriön (OKM) hallinnonalalla jo pitkään. Kansallisissa opetussuunnitelmien perusteissa mediakasvatukseen liittyviä kokonaisuuksia on ollut 1970-luvulta lähtien (Kupiainen, Sintonen & Suoranta 2007, 4-5; Kauppinen 2010) ja samoin hallinnonalan ministeriöiden linjauksissa medialukutaidot ja mediakasvatuksen merkitys on huomioitu jo pitkään. Vuodesta 2012 alkaen mediakasvatusta on kansallisesti edistetty myös viranomaistoiminnalla.

Suomalaisen mediakasvatuksen kentällä kehittämis- ja koulutushankkeilla on ollut hyvin tärkeä rooli alan toiminnan ja tunnettuuden edistämisessä. Ministeriölähtöiset avustukset ovat merkittävin yksittäinen rahoituksen lähde mediakasvatustoiminnan kehittämisessä. Toimijakenttä mediakasvatuksessa on monipuolinen ja työtä tehdään moninaisista lähtökohdista käsin. (Lundvall & Andersson 2012; Kuukka 2008.)

Vaikka moninaisuus on suomalaisen mediakasvatuksen vahvuus, sirpaleisuus tuo haasteensa kentän kokonaiskuvan ja sen toimintojen hahmottamiseen. Tällöin riskinä voivat olla esimerkiksi päällekkäisten toimintojen tekeminen, tiedonkulun ongelmat ja hyvien käytäntöjen jääminen vain paikallisiksi.

Käsillä oleva raportti on ensimmäinen kattava katsaus OKM:n hallinnonalalla rahoitettuihin mediakasvatuksellisiin kehittämis- ja koulutushankkeisiin. Yhteensä yli 200 hanketta viiden vuoden ajalta käsittävä aineisto on kerätty ministeriön lukuisten eri avustusmäärärahojen kautta myönteisen rahoituspäätöksen saaneista hakemuksista. Tavoitteena tässä OKM:n hallinnonalan poikkileikkaavassa tarkastelussa on antaa yleiskuva siitä, millaisena OKM:n tukema suomalainen mediakasvatuksen hankekenttä ja ministeriön rahoituksen ohjautuminen näytetty kokonaisuutena. Pääpaino selvityksessä on aineiston tilastollisessa tarkastelussa.

Selvityksen tekijöiden tavoitteena on ollut tuoda näkyväksi hallinnonalan rahoittamaa mediakasvatuksen edistämiseen pyrkivää toimintaa sekä sen painopistealueita, herättää mielenkiintoa sekä osallistua keskusteluun menneestä ja tulevasta mediakasvatuksen hanketoiminnasta. On tärkeää pohtia sitä, mihin suuntaan ja millaisin keinoin alaa tulisi kehittää. Myös hankkeiden tulosten yhä laajempi hyödyntäminen ja toiminnassa syntyneiden hyvien käytäntöjen juurruttaminen ovat ”ikuisuuskyseksiä” joita tulee pitää säännöllisesti esillä julkisessa keskustelussa. Kysymyksiin ei ole yhtä oikeaa vastausta, joten yhteisen näkemyksen löytämiseksi keskusteluun toivotaan osallistujia niin rahoittajien, suunnittelijoiden, toteuttajien kuin kohderyhmienkin edustajilta.

Selvityksessä huomiota kiinnitetään aluksi yleisesti mediakasvatukseen osana OKM:n hallinnon alaa ja sen tavoitteita. Luvussa 3 avataan selvityksen varsinaista toteuttamista. Luku 4 esittelee selvityksen tulokset sekä tiivistettynä että yksityiskohtaisemmin käsiteltynä. Tuloksissa kiinnitetään huomiota muun muassa haettuihin ja myönnettyihin avustuksiin, hankkeiden toteuttajaorganisaatioihin, kohderyhmiin, toimintatapoihin sekä tavoitteisiin. Varsinaisen tulososion jälkeen luvussa 5 pohditaan selvityksen tuloksia peilaamalla niitä erityisesti hyvää medialukutaitoa edistäviin opetus- ja kulttuuriministeriön suuntaviivoihin (OKM 2013). Luvussa 6 arvioidaan puolestaan tehtyä selvitystä ja luodaan katsetta myös tulevaan tarjoamalla näkemyksiä jatkotutkimusaiheista.

2. Mediakasvatus ja hankeavustukset opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla

Mediakasvatusta edistetään ja toteutetaan Suomessa kaikilla yhteiskunnan sektoreilla. Mediakasvatusta joko päätyönään tai osana muita tehtäviä edistäviä organisaatioita on ainakin satakunta, vaikka mukaan ei lasketa niitä kirjastojen, koulujen ja päiväkotien kaltaisia kunnallisia palveluita, jotka vastaavat suurimmasta osasta käytännön mediakasvatustyötä (Lundvall & Andersson 2012; Kuukka 2008). Yhden merkittävän osan mediakasvatuksen kenttää muodostavat erilaiset aihealueen parissa toimivat hankkeet. Suomalaisessa mediakasvatustyössä ministeriölähtöisillä valtionavustuksilla on keskeinen rooli (Kuukka 2008, 25). Valtionavustuksen myöntämisen yleisenä edellytyksenä on valtionavustuslain mukaan yhteiskunnallisesti hyväksyttävä tarkoitus. Valtionavustuksilla rahoitettava toiminta kytkeytyy laajempiin strategioihin eri laajuudella tarkkuudella opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalaa ohjaavissa asiakirjoissa.

Kenties laajimmin tunnettu mediakasvatusta edistävästä kokonaisuudesta on OKM:n kulttuuriryksikön mediakasvatuksen kehittämiseen liittyvä Lapset ja media -ohjelma. Sen tavoitteena on lapsille turvallisen mediaympäristön ja lasten medialukutaidon kehittäminen. Ohjelman perustamiseen vaikutti opetusministeriön (OPM) vuonna 2004 julkaisema toimintaohjelma Mediaväkivalta – Lapset ja media, Luonnos toimintaohjelmaksi 2005–2007, jonka lähtökohtana oli lasten ja nuorten mediaan liittyvän turvallisuuden edistäminen. Vuosien mittaan kehittämistyön painopiste on siirtynyt suojelusta medialukutaidon edistämiseen ja ohjelmasta on muodostunut yksi valtakunnallisen mediakasvatuksen edistämisen kulmakivistä.

Mediakasvatushankkeita ei kuitenkaan edistetä vain yhden ohjelman puitteissa, vaan mediakasvatuksen ja -lukutaidon rooli huomioidaan useissa ministeriön asiakirjoissa, strategioissa ja ohjelmissa. Kansainvälisesti tarkasteltuna mediakasvatus tai medialukutaidot on huomioitu Suomessa politiikkalinjausten tasolla erittäin kattavasti (Dunas 2013, 41). Mediakasvatuksen kentältä erityisesti medialukutaito koskettaa Suomessa useita hallinnonaloja ja liittyy esimerkiksi koulutus-, viestintä-, kulttuuri- ja yhteiskuntapolitiikkaan (Rantala 2011, 124). Mediakasvatuksen tärkeyden huomioivia linjauksia ovat olleet muun muassa Lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämisohjelmat vuosille 2007–2011 (OPM 2007) ja vuosille 2012–2015 (OKM 2012b). Näissä ohjelmissa medialukutaito on nähty aktiivisen kansalaisuuden mahdollistavana osaamisena. Tavoitteina ovat olleet muun muassa mediakriittisyyden sekä mediasisältöjen monipuoliseen käsittelyyn tarvittavien valmiuksien edistäminen. Lapsi- ja nuorisopolitiikan suuntaisia toimintoja kehitettäessä, mediakasvatuksellisia hankkeita on tuettu erityisesti nuorisotyön määrärahoista (OKM 2012b, 14–15, 18.)

Mediakasvatus ja medialukutaidon kehittäminen osana laajaa lukutaito-osaamista liittyvät muun muassa kulttuuripolitiikkaan (OPM 2009a), audiovisuaaliseen politiikkaan (OKM2005) ja audiovisuaalisen kulttuurin poliittisiin linjauksiin (OKM 2012a). Lastenkulttuuripoliittisissa ohjelmissa mediakasvatuksen merkityksestä on puhuttu vuodesta 2003 saakka (OPM 2003; OKM 2014) Mediakasvatuksen sisältöjä tuodaan esiin myös kirjastopolitiikassa (OPM 2009b) Kirjastopolitiikassa kohdennetaan yleisten kirjastojen kokeilu- ja kehittämistoiminnan harkinnanvaraisia valtionavustuksia politiikkaohjelman päämäärien mukaisesti. Kirjastopolitiikassa

panostetaan koko maan kattaviin, pitkäkestoisiin ja -vaikutteisiin hankkeisiin mm. kirjastojen osaamisohjan vahvistamiseksi. (OPM 2009b.) Aiemmin mainittujen OKM:n hallinnonalojen asiakirjojen lisäksi mediataitojen tärkeys nostetaan esille muiden muassa Suomen digitaalisessa agendassa vuosille 2011–2020 (LVM 2011).

Nimenomaisesti medialukutaidon edistämiseen keskittyy OKM:n vuonna 2013 laajassa yhteistyössä alan asiantuntijoiden kanssa tuottama Hyvä medialukutaito. Suuntaviivat 2013–2016 (HMS). Asiakirjassa mediakasvatuksen osa-alueista huomiota kiinnitetään erityisesti osallisuuteen, kansalaisuuteen, kriittisyyteen, luovaan toimintaan sekä itsensä ilmaisuun. Medialukutaidon kehittämisen nähdään liittyvän laajalti eri yhteiskunnallisten sektoreiden toimintaan. Tässä raportissa aineistona olleet hankkeet on kuitenkin toteutettu pääosin ennen HMS:n julkaisemista, joten kyseisen asiakirjan suuntaviivoja käytetään tämän raportin osalta ainoastaan tukena pohdintaan keskittyvässä luvussa 5.

Mediakasvatuksen kentällä tehtyjä hankkeita on tutkinut aiemmin muun muassa Tarja Savolainen (2011), joka on arvioinnissaan tarkastellut yhteensä kolmea eri hankekokonaisuutta hankkeiden toiminnan sisältöjen ja Lapset ja media -ohjelman tavoitteiden näkökulmasta. Reijo Kupiainen, Hanna Niinistö, Kirsi Pohjola ja Sirkku Kotilainen (2006) ovat puolestaan arvioineet tekemässään selvityksessä Mediamuffinssi-hanketta. Käsillä olevassa raportissa aihetta lähestytään yleisemmällä tasolla ja keskitytään yksityiskohtaisen sisällöllisen tarkastelun sijaan luomaan kokonaiskuvaa siitä hankkeiden kentästä, jota on rahoitettu OKM:n hallinnonalan eri avustusmäärärahojen kautta.

3. Selvityksen toteuttaminen

3.1 Selvityksen tavoitteet

Selvityksen tavoitteena on tarjota hakemusasiakirjoja tarkastelemalla yleiskuva niistä media-
kasvatuksellisista hankkeista, joille OKM:n hallinnonalalla on myönnetty avustusta vuosien
2009 ja 2013 välillä.

Selvityksen tavoitteena oli tarkastella:

- Kuinka paljon avustuksia on myönnetty ja ketkä avustuksia ovat saaneet?
 - Kuinka monelle hankkeelle avustusta on myönnetty?
 - Kuinka paljon avustuksia on myönnetty euromääräisesti?
 - Millaisille organisaatioille hankeavustuksia on myönnetty?
 - Ovatko avustetut hankkeet yhden organisaation hankkeita vai toteutettu useamman organisaation yhteistyönä?
- Millaisia mediakasvatuksellisia hankkeita on tuettu opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalalla vuosina 2009–2013?
 - Kuinka kauan hankkeiden on suunniteltu kestävän?
 - Mitkä ovat avustusta saaneiden hankkeiden keskeiset kohderyhmät?
 - Millaisia toimintamuotoja hankkeissa on suunniteltu tehtävän?
 - Millaisia tavoitteita hankkeilla on hakemusten perusteella ollut?
 - Ovatko avustusta saaneet hankkeet olleet hakemuksien perusteella tutkimusperustaisia?

3.2 Aineisto

Hankeselvityksen aineiston muodostavat hakemusasiakirjat niistä hankkeista, joille on myönnetty vuosien 2009 ja 2013 välillä avustuksia opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan avustusrahojen kautta. Aineiston muodostavat yhteensä 232 hankkeen hakemusasiakirjat sekä niihin kuuluneet myöntöpäätökset.

Aineistoa rajattiin seuraavin kriteerein:

Hankkeen tuli olla

- saanut vuosina 2009–2013 myönteisen päätöksen opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan avustuksesta
- määriteltävissä mediakasvatukselliseksi hankkeeksi tavoitteen tai toimintamuodon perusteella
- ensisijaisesti kehittämiseen, ei tutkimukseen keskittyvä
- laajuudeltaan valtakunnallinen tai alueellinen
- suunnattu lapsille, nuorille tai heidän kasvattajilleen ja opettajilleen

Opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan avustuksilla tarkoitetaan mediakasvatuksellisten hankkeiden avustuksia, jotka on myönnetty hallinnonalan eri rahoituslähteistä. Näitä olivat tässä katsauksessa kirjastojen, nuorisotyön, koulutuksen sekä kulttuuriin ja taiteeseen liittyvät avustukset. Rahoituksen konkreettinen myöntäjätaho vaihtelee avustusmäärärahoittain: esimerkiksi nuorisotyön avustukset myönnetään suoraan OKM:n nuorisoyksikössä kun taas esimerkiksi opetustoimen henkilöstökoulutuksen ja opetuksen kehittämisen avustukset myöntää OPH. Kirjastojen kehittämis- ja kokeilutoiminnan avustukset puolestaan jaetaan aluehallintovirastojen kautta.

Hankkeen määrittelyminen **mediakasvatukselliseksi** tehtiin aina tapauskohtaisesti. Pääperiaatteena oli, että hankkeen tavoitteiden tai toimintojen tuli tukea joko lasten ja nuorten medialukutaidon kehittymistä tai kasvattajien mediakasvatukseen liittyviä valmiuksia.

Mediakasvatus voidaan ymmärtää Kupiaisen ja Sintosen (2009, 31) tavoin tavoitteellisena vuorovaikutuksena, jossa osapuolina ovat kasvattaja, kasvatettava ja mediakulttuuri. Tällöin mediakasvatuksen tavoitteena on medialukutaidon kehittyminen. Medialukutaito on kuitenkin monesta eri näkökulmasta lähestyttävä termi, joka voi tarkoittaa eri toimijoille eri asioita: esimerkiksi kyky päästä käsiksi mediaan, analysoida ja arvioida sitä tai käyttää sitä vuorovaikutukseen (Potter 2010; Ofcom 2006). Kansalaistaitojen näkökulmasta medialukutaitoon liittyvä osallisuus on keskeistä (Mihalidis & Thevenin 2013). Medialukutaidon tavoitteet voivat liittyä myös yksilön elämän parantamiseen, medialukutaito voi esimerkiksi parantaa valmiuksia käsitellä median vaikutuksia (Potter 2010, 680). Medialla voidaan esimerkiksi tarkoittaa joko yksittäistä mediavälinettä, sen sisältöjä tai sen voidaan ymmärtää tarkoittavan laajempaa ilmiötä (Seppänen & Väliverronen 2012; Sihvonen 2004).

Mediakasvatusta voidaan edelleen tarkastella ja hahmottaa hyvin erilaisista lähtökohdista, esimerkiksi teknologisesta, suojelullisesta, kulttuurisesta sekä kriittisestä näkökulmasta (Kotilainen & Suoranta 2005). Erityisesti koulupedagogiikkaa tutkineen Vesterisen mukaan mediakasvatusta voidaan tarkastella sekä varsinaiseen sisältöön että pedagogiikkaan painottuvista näkökulmista. Perusopetuksessa tämä voi tarkoittaa media-lähtöistä mediakasvatusta sekä toisaalta oppiaineisiin integroituvaa mediakasvatusta. Esimerkkinä oppiaineisiin integroituvasta mediakasvatuksesta on tieto- ja viestintäteknikan opetuskäyttöä (TVT) tarkasteleva näkökulma (Vesterinen 2011, 25; Vesterinen, Vahtivuori-Hänninen, Oksanen, Uusitalo & Kynäslahti 2006, 149-152). Kuitenkaan eri näkökulmat eivät ole välttämättä tiukkaan rajattuja vaan niiden välille voidaan tutkimuksessa ja käytännön työssä hakea yhtymäkohtia (ks. esim. Hankala 2011, 74).

Mediakasvatuksen moniulotteisuus huomioon ottaen selvityksessä ei tehty aineistonkeruuvaiheessa kovin tiukkoja rajauksia vaan pyrittiin mahdollistamaan eri näkökulmien mukaantulo. Mediakasvatusta tai medialukutaitoja ei edellytetty suoraan mainittaviksi, vaan esimerkiksi opettajien TVT-taitojen edistäminen nähtiin mediakasvatusvalmiuksia edistävänä toimintana. Näin päästiin mahdollisimman laajasti tarkastelemaan niitä aihealueita, joita hankeavustusten kautta on Suomessa tuettu. Kuitenkaan esimerkiksi rehtoreiden TVT-valmiuksien kehittämiseen tähtääviä työyhteisökehittämiseen painottuvia hankkeita ei tässä laskettu kuuluvaksi aineistoon, vaikka hankkeiden välillisenä lopputuloksena saattaisikin olla myös opetukseen siirtyviä mediakasvatusvalmiuksia.

Valtakunnallisuus tai alueellisuus hankkeissa tarkoitti vähintään kahdessa kunnassa toteutettavaa hanketta tai internetissä olevaa palvelua. Rajaukseen päädyttiin sekä hankkeiden suuren kokonaismäärän vuoksi että maantieteellisesti laajemman vaikuttavuuden vuoksi. Lisäksi mukaan otettiin hankkeet, joiden kohderyhmä tulisi oletettavasti toimimaan yhtä kuntaa laajemmalla alueella. Tällaisia olivat esimerkiksi konferenssien järjestämiseen avustusta hakevat hankkeet tai opettajaopiskelijoiden koulutuksen hankkeet.

3.3 Hankeselvityksen vaiheet

Hankeselvityksen toteutus koostui kolmesta toisiinsa nivoutuvasta osa-alueesta: hankekartoituksesta, tiedonkeruusta sekä aineiston analyysistä.

Hankekartoitus

Ensimmäinen vaihe selvityksen toteuttamisessa oli mediakasvatuksellisten hankkeiden kartoittaminen kevään 2014 aikana. Käytännössä hankekartoitus tapahtui käymällä läpi kaikki ne eri avustusmäärärahat, joiden tiedot avustuksista oli saatavilla julkisesti verkossa. Lähteitä olivat OKM:n julkaisemat päätökset eri avustusmäärärahoista kautta myönnettyistä avustuksista, OPH:n julkaisemat päätökset avustusmäärärahojen kautta myönnettyistä avustuksista sekä kirjastot.fi-hanketietokanta. Julkisten tietojen kautta kerättiin yhteen hankkeet, jotka nimen perusteella voisivat sisältää mediakasvatuksellisia toimintoja tai tavoitteita. Lisäksi selvityksen aineistoa täydennettiin lähettämällä aineistonkeruupyynnöt OKM:n yksiköille, mikäli tiedot avustuksista vaikuttivat puuttuvan kokonaan. Osa yksiköistä vastasi, ettei heidän alueellaan oltu tuettu lainkaan mediakasvatuksellisia hankkeita tarkasteluajanjaksolla; osasta yksiköistä puolestaan saatiin tietoja muutamista sellaisista hankkeista, joista ei löytynyt avustuspäätöksiä verkkosivuilta. Tämän selittää muun muassa se, että käytännöt eri avustusmäärärahojen kohdalla päätösten julkaisemisesta verkossa olivat vaihdelleet eri yksiköissä.

Hankekartoitusvaiheessa kerättyjen tietojen perusteella pyydettiin kirjaamoista nähtäväksi hankkeiden hakemusasiakirjat, yhteensä 291 hankkeesta. OKM:n kirjaamosta pyydettiin nähtäväksi yhteensä 154 hankkeen hakemusasiakirjaa ja OPH:n kirjaamosta 137 hankkeen hakemusasiakirjaa. Tässä vaiheessa varmuutta hankkeiden sisällöistä ei ollut vaan lopullinen päätös hankkeen sisällyttämisestä selvityksen aineistoon tehtiin vasta hakemusasiakirjojen sisällöllisten kuvausten perusteella.

Tiedonkeruu

Sisällöllinen tiedonkeruu suoritettiin touko-kesäkuun 2014 aikana OKM:n sekä OPH:n kirjaimoissa. Selvityksessä tarkastellut hakemukset olivat alkuperäiskappaleita. Tietojenkeruuta varten kehitettiin oma lomake, johon kerättiin selvityksessä tarkasteltavat tiedot hankkeista (Liite 1). Tiedonkeruuvaiheessa rajasimme aineiston luvussa 3.2 kuvatun kriteeristön perusteella. Sisällöllisen tarkastelun jälkeen selvityksen aineiston muodostivat 232 hankehakemusta sekä niihin liittyvät myöntöpäätökset.

Aineistolähtöinen sisällönanalyysi

Selvityksessä aineiston analyysia ohjasi aineistolähtöisen sisällönanalyysin näkökulma (Tuomi & Sarajärvi 2009). Huomiota kiinnitettiin hankkeiden hakemusasiakirjojen määrällisten tietojen lisäksi myös hakemusten laadulliseen sisältöön. Laadullisena osuutena ymmärretään hankehakemukseen sisältyvät suunnitelmat, joista selviää esimerkiksi hankkeen toimintamuodot, tavoitteet ja kohderyhmät. Analyysia tehdessä kohderyhmistä ja toimintamuodoista muodostettiin aineistolähtöisesti luokkia, joiden mukaan aineistoa laajemmin tarkasteltiin. Aineistolähtöisesti muodostettujen luokitusten kautta oli mahdollista saada aineistoa yleisesti kuvaavaa määrällistä tietoa. Nämä luokitukset kuvaillaan kappaleissa 4.2.5 sekä 4.2.6. Hankkeiden tavoitteita analysoitiin puolestaan laadullisin keinoin, sillä tarkoituksena oli pyrkiä kuvaamaan tavoitteiden moninaisuutta (kappale 4.2.7). Aineiston tilastollinen käsittely suoritettiin SPSS-ohjelmistoa käyttäen.

4. Tulokset

4.1 Keskeiset tulokset

Mediakasvatuksellisille hankkeille on myönnetty vuosina 2009–2013 yhteensä noin 15 miljoonaa euroa. Avustuksia myönnettiin lähes kahdenkymmenen avustusmäärärahan kautta. Näistä eniten avustuksia mediakasvatuksellisiin hankkeisiin oli myönnetty OPH:n opetus-toimen henkilöstökoulutuksiin liittyvien määrärahojen (6 891 415 euroa) sekä OKM:n kulttuuriin ja taiteeseen liittyvien määrärahojen (4 547 844 euroa) kautta. Näistä jälkimmäiseen kuuluu mediakasvatuksen kehittämiseen liittyvät Lapset ja media -määrärahat, joiden puitteissa tukea myönnettiin yhteensä 3 740 000 euroa 57 hankkeelle.

Hankkeita ovat toteuttaneet eniten yhdistykset ja korkeakoulut. Yhdistysten toteuttamia avustusta saaneita hankkeita oli selvityksessä yhteensä 89 kappaletta. Näille hankkeille avustusta on myönnetty vuosien 2009–2013 aikana yhteensä 5 078 197 euroa. Korkeakoulujen toteuttamia, avustusta saaneita hankkeita oli 59 kappaletta, ja niille oli tarkastellulla ajanjaksolla myönnetty yhteensä 4 451 730 euroa.

Eri avustusmäärärahoista myönnettiin avustuksia erityyppisille organisaatioille. OKM:n kirjastoisiin liittyvät avustukset oli myönnetty kaikki kunnille ja niiden alaisuudessa toimiville kirjastoille. OPH:n henkilöstökoulutuksiin liittyvät avustukset olivat myönnetty useimmin korkeakouluille, opetuksen kehittämiseen liittyvät hankeavustukset taas kuntayhtymille. Taiteen ja kulttuurin sekä nuorisotyön avustuksia saaneissa tahoissa oli enemmän hajontaa, joskin tavallisimmin tuetut organisaatiot olivat yhdistyksiä. Tämä selittyy osin sillä, että erityyppiset organisaatiot ovat hakukelpoisia eri avustusmäärärahoissa.

Useimmissa mediakasvatuksellisissa hankkeissa järjestettiin koulutuksia ja työpajoja sekä kehitettiin ja tuotettiin kasvatus-, opetus- tai oppimateriaaleja. Toiminta oli kuitenkin erittäin monipuolista: yhden suurimmista toimintaluokista muodosti muut toiminnat -luokka. Tähän luokkaan kuuluvat toimintamuodot liittyivät muun muassa uusien pysyviksi tarkoitettujen toimintamuotojen perustamiseen, toimintojen vakiinnuttamiseen ja media-aineistojen käsitteilyyn tai tuottamiseen.

Pääosa hankkeista oli kohdennettu tarkasti yhdelle kohderyhmäjoukolle, mutta useamman kohderyhmän hankkeita oli selvityksessä myös mukana. Suurin osa hankkeista oli kohdistettu erityisesti ammattikasvattajille ja varsinkin opettajille oli suunnattu paljon hankkeita. Toiseksi suurimman kohderyhmän muodostivat lapset ja nuoret. Ammattikasvattajat olivat yhtenä tai ainoana kohderyhmänä noin 76 prosentissa hankkeita, lapset ja nuoret puolestaan noin 49 prosentissa.

Keskimäärin hankkeet kestivät noin puolitoista vuotta. Hankkeiden pituuksien keskiarvo oli 17,75 kuukautta ja mediaani 17. Pisin hanke kesti 36 kuukautta ja lyhin yhden kuukauden. Lukumäärällisesti eniten oli 12 kuukautta kestäviä hankkeita, 73 kappaletta (32 %).

Tutkimusperustaisuutta ei pääsääntöisesti avustusmäärärahojen kohdalla edellytetä hakijoilta ja hanketoiminnan perustelu tutkimusperustaisesti olikin vähäistä. Tutkimusperustaisia hakemusasiakirjoja oli kaikista avustusta saaneista noin 10 prosenttia.

Pääosa mediakasvatuksellisista hankkeista oli yhden organisaation toteuttamia hankkeita. Yhteistyöhankkeita oli kaikista hankkeista noin 30 prosenttia. Yhteistyöhankkeella tarkoitettiin hanketta, jossa oli useampi nimetty hakija tai hankkeen vastuualueet olivat eritelty hakemusasiakirjoissa selkeästi.

4.2 Tulosten tarkastelua

Selvityksen aineiston muodostavat 232 opetus- ja kulttuuriministeriön hallinnonalan avustuspäärahoiden kautta vuosina 2009–2013 avustusta saaneen hankkeen hakemusasiakirjat ja niiden myönteiset rahoituspäätökset. Tuloksia luettaessa tuleekin muistaa, että kyseessä ei ole siis varsinaisesti tehty toiminta, vaan avustushakuvaiheessa tehdyt suunnitelmat. Hankkeet muodostivat moninaisen kokonaisuuden laajuudeltaan, kohderyhmiltään, aihealueiltaan, toimintamuodoiltaan ja tavoitteiltaan. Tässä selvityksen tulososiossa kiinnitetään aluksi huomiota aineistoon yleisesti tuomalla esiin hankkeisiin liittyviä taustatietoja. Tämän jälkeen huomiota kiinnitetään tarkemmin hankkeiden suunniteltuihin sisältöihin: kohderyhmiin, toimintoihin ja tavoitteisiin.

4.2.1 Avustusmäärien tarkastelua

Selvityksessä tarkastellut 232 hanketta olivat hakeneet avustusta yhteensä 25 632 491 euroa. Tukea hankkeille oli myönnetty yhteensä 15 354 371 euroa, eli noin 60 prosenttia haetusta yhteissummasta.

Haettujen avustusten keskiarvo oli 110 485 euroa ja mediaani 78 900 euroa. Haetut avustukset vaihtelivat alle viidestä tuhannesta eurosta 1 200 000 euroon. Alle satatuhatta euroa hakeneita hankkeita oli aineistossa yhteensä 146 kappaletta (63 % hakemuksista), joista reilut puolet haki avustusta vähemmän kuin 50 000 euroa ja hiukan alle puolet 50 000–99 999 euroa. Yli satatuhatta euroa avustusta haki 86 hanketta (37 %). Yli satatuhatta euroa hakeneiden avustusten joukosta 100 000–149 999 euroa haki 40 hanketta, 150 000–199 999 euroa 21 hanketta ja yli 200 000 euroa 25 hanketta.

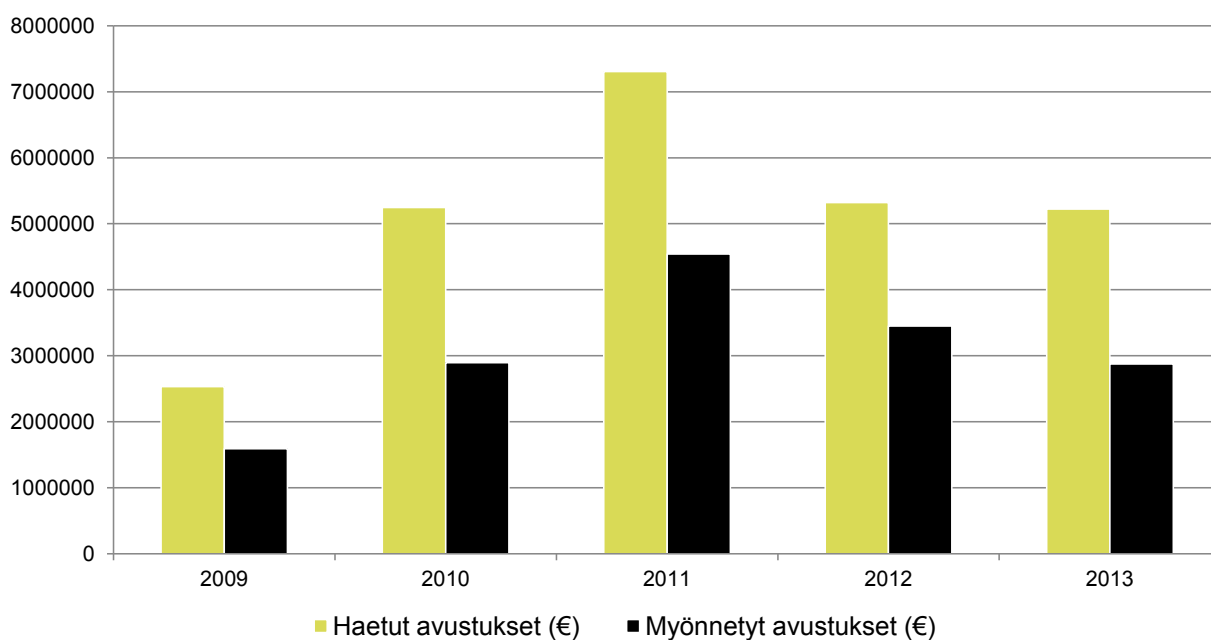
Hankkeille myönnettyjen summien keskiarvo oli 66 183 euroa ja mediaani 50 000 euroa. Pääsääntöisesti avustetuille hankkeille myönnettyt summat ovat siis selvästi pienempiä kuin haetut avustukset. Suurin myönnetty avustus yksittäiselle hankkeelle oli 370 000 euroa ja pienin puolestaan 4 500 euroa.

Alle 100 000 euroa myönnettiin yhteensä 180 hankkeelle (78 % myöntöpäätöksistä), joista 113 hankkeen avustus oli alle 50 000 euroa. 50 000–99 999 euroa myönnettiin 67 hankkeelle. Yli 100 000 euroa avustusta myönnettiin puolestaan 52 hankkeelle (22 %). Näistä 100 000–149 999 euroa avustusta myönnettiin 34 hankkeelle, 150 000–199 999 euroa seitsemälle hankkeelle ja yli 200 000 euroa 11 hankkeelle.

Tarkasteltaessa avustussummia tarkemmin huomataan, että eniten hankkeille oli myönnetty avustuksia, jotka olivat suuruudeltaan 25 000–49 999 euroa (67 kpl, 29 %). Toiseksi eniten oli

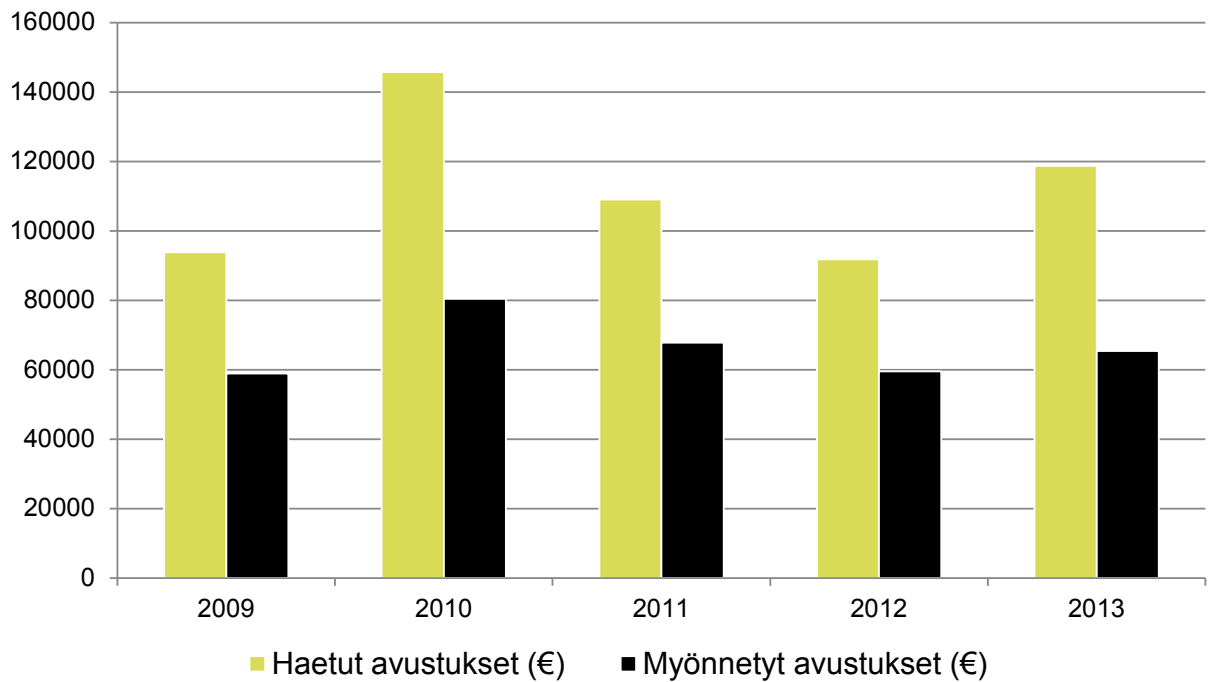
myönnetty 50 000–75 000 euron suuruisia avustuksia (49 kpl, 21 %). Kolmanneksi suurimman joukon muodostivat hankkeet, joille oli myönnetty avustusta alle 25 000 euroa (45 kpl, 19 %).

Vuosittain tarkasteltuna eniten avustuksia hankkeille on myönnetty vuonna 2011, seuraavaksi eniten 2012 (kuvio 1). Vuonna 2011 avustuksia myönnettiin 67 mediakasvatukselliselle hankkeelle yhteensä 4 540 056 euroa ja vuonna 2012 58 hankkeelle 3 450 900 euroa. Vuonna 2010 avustuksia myönnettiin yhteensä 2 896 600 euroa 36 hankkeelle ja vuonna 2013 puolestaan 2 876 000 euroa yhteensä 44 hankkeelle. Vuonna 2009 avustuksia myönnettiin selvityksen perusteella 1 590 815 euroa 27 hankkeelle. Haetut avustussummat noudattavat myönnettyjä avustuksia: vuosina 2011 ja 2012 myönteisen päätöksen saaneissa hakemuksissa myös haettiin euromääräisesti yhteenlaskettuna eniten hankeavustuksia, 2010 ja 2013 keskenään jokseenkin yhtä paljon ja 2009 selkeästi vähemmän kuin myöhempinä vuosina.

Kuvio 1. Avustusta saaneiden hankkeiden hakemat ja niille myönnetyt avustukset, kokonaissummat vuosilta 2009–2013

Keskimäärin suurimmat avustukset on myönnetty vuonna 2010 (kuvio 2), jolloin tuettu hanke sai avustusta keskimäärin 80 461 euroa (mediaani 66 500 euroa). Muina vuosina keskimääräinen avustussumma on ollut selvästi pienempi: 67 762 euroa vuonna 2011 (mediaani 50 000), 65 364 euroa vuonna 2013 (50 000), 59 498 euroa vuonna 2012 (mediaani 40 500 euroa) ja 58 919 euroa vuonna 2009 (mediaani 40 000 euroa). Vuonna 2010 myös haettiin keskimäärin suurimpia avustuksia. Keskimäärin haettu avustus vuonna 2010 oli 145 706 euroa (mediaani 80 500 euroa), vuonna 2013 vastaava summa oli 118 727 euroa (83 724 euroa), 109 056 euroa vuonna 2011 (79 600 euroa), 93 856 euroa vuonna 2009 (mediaani 70 000 euroa) ja vuonna 2012 puolestaan 91 762 euroa (mediaani 62 600 euroa).

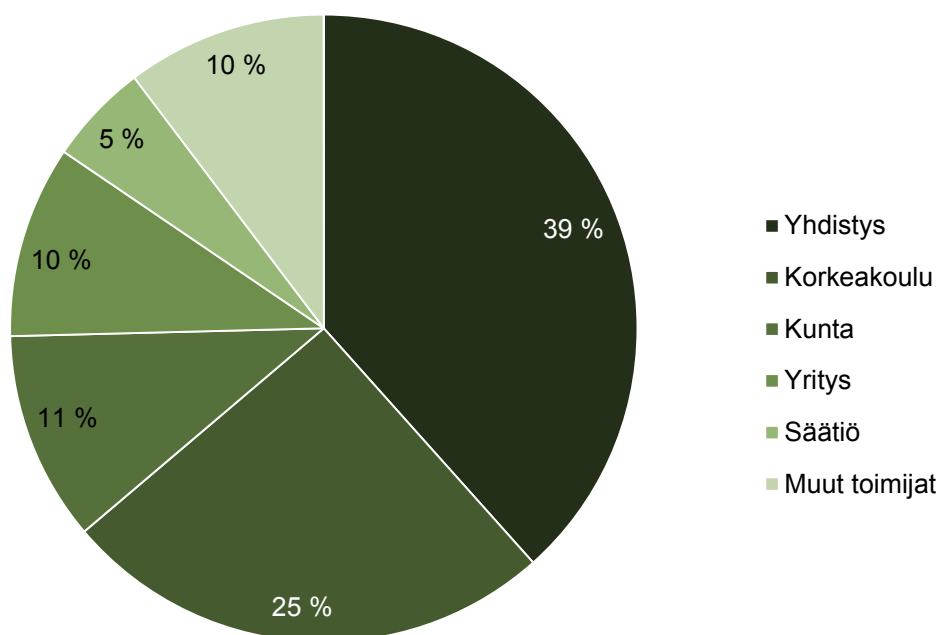

Kuvio 2. Avustettujen hankkeiden keskimäärin hakema ja saama avustus vuosilta 2009–2013

4.2.2 Hankkeita toteuttaneet organisaatiot

Selvityksen aineiston muodostaneita hankkeita on ollut hakemassa 112 eri organisaatiota. Hankkeita toteuttaneet organisaatiot jaettiin selvityksessä kuuteen eri organisaatioluokkaan: yhdistykset, korkeakoulut, kunnat, säätiöt, yritykset sekä muut toimijat. Muilla toimijoilla viitataan tässä selvityksessä erilaisiin koulutukseen liittyviin kuntayhtymiin sekä yksittäisiin itsehallinnollisiin toimijoihin (esim. Saamelaiskäräjät).

Organisaatioluokittain tarkasteltuna eniten hankkeita olivat toteuttaneet yhdistykset: yhteensä 89 kappaletta (38 % hankkeista) (kuvio 3). Yhdistysten hakemille hankkeille avustusta oli myönnetty yhteensä 5 078 197 euroa. Keskimäärin yhdistysten toteuttamat hankkeet olivat saaneet avustusta noin 57 000 euroa. Korkeakoulut olivat toteuttaneet 59 hanketta (25 %), joille oli myönnetty yhteensä 4 451 730 euroa. Keskimäärin korkeakoulujen toteuttamille hankkeille oli avustusta myönnetty noin 75 000 euroa. Kunnat olivat selvityksen perusteella toteuttaneet yhteensä 25 hanketta (11 %). Kuntien toteuttamille hankkeille avustusta oli myönnetty yhteensä 1 692 244 euroa ja keskimäärin yhdelle hankkeelle avustusta oli myönnetty noin 68 000 euroa. Kuntien hankkeet olivat pääsääntöisesti sivistys- tai nuorisotoimen toteuttamia hankkeita ja toteuttajina olivat esimerkiksi kuntien kirjastot tai nuorisoyksiköt. Muihin toimijoihin laskettavat organisaatiot olivat toteuttaneet yhteensä 24 hanketta (10 %). Näille hankkeille avustusta oli myönnetty yhteensä 1 742 930 euroa ja keskimäärin yhdelle hankkeelle avustusta oli myönnetty noin 73 000 euroa. Yritysten toteuttamille 23 hankkeelle (10 %) avustusta oli myönnetty yhteensä 1 742 470 euroa ja keskimäärin yhdelle hankkeelle oli myönnetty noin 76 000 euroa. Säätiöt olivat selvityksen perusteella toteuttaneet yhteensä 12 hanketta (5 %). Säätiöiden hankkeille oli myönnetty avustusta yhteensä 646 800 euroa ja keskimäärin yhdelle hankkeelle oli myönnetty noin 54 000 euroa.

Kuvio 3. Avustusten jakautuminen erityyppisille toteuttajaorganisaatioille

Pääosa hankkeista oli yksittäisen toimijan hankkeita (162 kappaletta, 70 % hankkeista). Yhteistyöhankkeita oli selvityksen perusteella 70 kappaletta (30 %). Yhteistyöhankkeiksi laskettiin hankkeet, joita oli haettu yhdessä toisen toimijan kanssa tai hankkeet, joiden toiminta oli suunnitellusti ja esiin tuodusti esitelty tehtävän yhteistyössä toisen organisaation kanssa. Näissä hankkeissa hakijoiden vastualueet ja tehtävät oli selkeästi jaettu. Näin esimerkiksi saman kattojärjestön sisällä tehtävää yhteistyötä ei laskettu yhteistyöhankkeeksi. Tällaisesta toiminnasta esimerkiksi voidaan nostaa kattojärjestön ja sen alajärjestöjen välinen yhteistyö. Selvityksessä hankkeet luokiteltiin päähakijan organisaatiotyypin mukaisesti.

4.2.3 Avustusmäärärahat

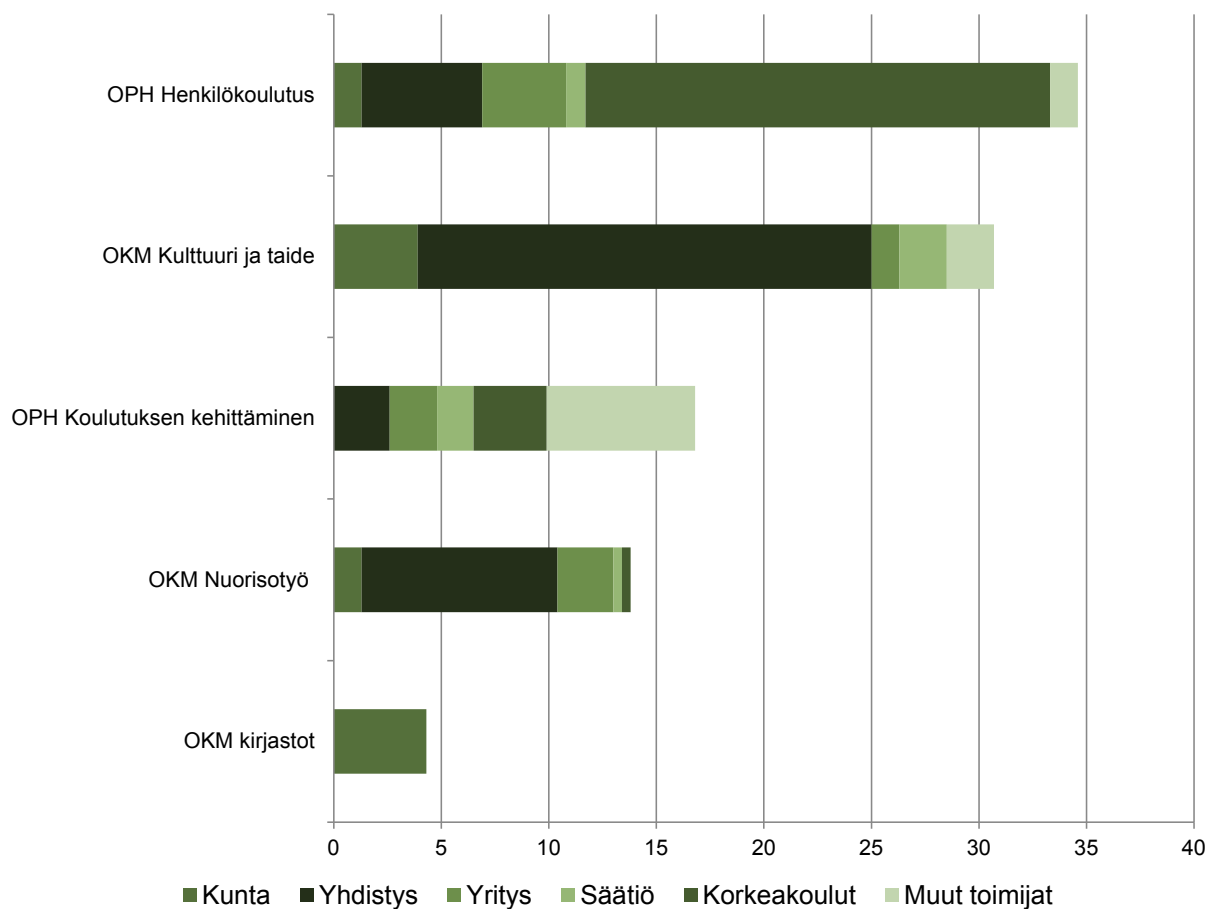
Lista tarkastelluista avustusmäärärahoista löytyy selvityksen liitteistä (liite 2). Ne määrärahat, joista oli myönnetty avustuksia mediakasvatuksellisille hankkeille, yhdistettiin tässä selvityksessä analyysien selkiyttämiseksi viiteen eri luokkaan. OKM:n avustusmäärärahat luokiteltiin kolmeen eri luokkaan. OPH myöntää OKM:n hallinnonalalla huomattavan osan koulutuksen kehittämiseen tarkoitetuista avustuksista. Nämä määrärahat yhdistettiin selvitystä tehdessä puolestaan kahteen eri luokkaan. Jokainen laajempi avustusmäärärahakokonaisuus sisälsi lukuisia eri aihealueisiin fokuoituja määrärahoja. Luokitukset muodostuivat seuraavanlaisiksi:

- 1) OKM:n kirjastojen avustukset
- 2) OKM:n nuorisotyön avustukset
- 3) OKM:n kulttuuriin ja taiteeseen liittyvät avustukset
- 4) OPH:n opetustoimen henkilöstökoulutuksen avustukset
- 5) OPH:n opetuksen ja koulutuksen kehittämisen avustukset

Eniten mediakasvatuksellisia hankkeita – sekä määrällisesti että myönnetyn kokonaissumman perusteella – oli tuettu OPH:n opetustoimen henkilöstökoulutuksiin liittyvistä sekä OKM:n kulttuuriin ja taiteeseen liittyvistä avustusmäärärahoista (kuvio 4). OPH:n henkilöstökoulutuksiin liittyvistä määrärahoista oli avustettu yhteensä 80 mediakasvatuksellista hanketta (35 % aineiston hankkeista). Näille hankkeille on avustusta myönnetty yhteensä 6 891 415 euroa. Keskimäärin yhdelle hankkeelle oli myönnetty avustusta noin 86 000 euroa. Kulttuuriin ja taiteeseen liittyvistä määrärahoista oli tuettu puolestaan 71 mediakasvatuksellista hanketta (31 %). Näille hankkeille oli myönnetty avustusta yhteensä 4 547 844 euroa. Keskimäärin yhdelle hankkeelle oli myönnetty avustusta noin 64 000 euroa. Kulttuuriin ja taiteeseen liittyviin määrärahoihin kuuluu myös Lapset ja media -ohjelma, joka on tarkoitettu erityisesti medialukutaitoa ja turvallisen median käyttöä edistävien hankkeiden tukemiseen. OPH:n opetuksen ja koulutuksen kehittämiseen liittyvien määrärahojen kautta oli myönnetty avustuksia yhteensä 39 hankkeelle (17 %). Näille hankkeille oli avustusta myönnetty yhteensä 2 279 212 euroa. Keskimäärin yhdelle hankkeelle oli myönnetty avustusta noin 58 000 euroa. Nuorisotyöhön liittyvien määrärahojen kautta oli avustuksia myönnetty yhteensä 32 hankkeelle (14 %), yhteensä 1 116 000 euroa. Keskimäärin yhdelle hankkeelle on myönnetty noin 35 000 euroa. Kirjastoihin liittyvien määrärahojen kautta avustusta oli myönnetty puolestaan kymmenelle hankkeelle (4 %). Näille hankkeille on myönnetty avustusta yhteensä 519 900 euroa. Keskimäärin yhdelle hankkeelle on myönnetty avustusta noin 52 000 euroa.

Eri avustusmäärärahojen hakijaprofiilit ovat keskenään selkeästi erilaisia (kuvio 4). Tämä onkin luontevaa, sillä useimmiten hakijoiden kelpoisuutta rajataan organisaatiotyypin perusteella. Kaikki avustukset kirjastoihin liittyvien määrärahojen kautta oli myönnetty kuntien toteutta-

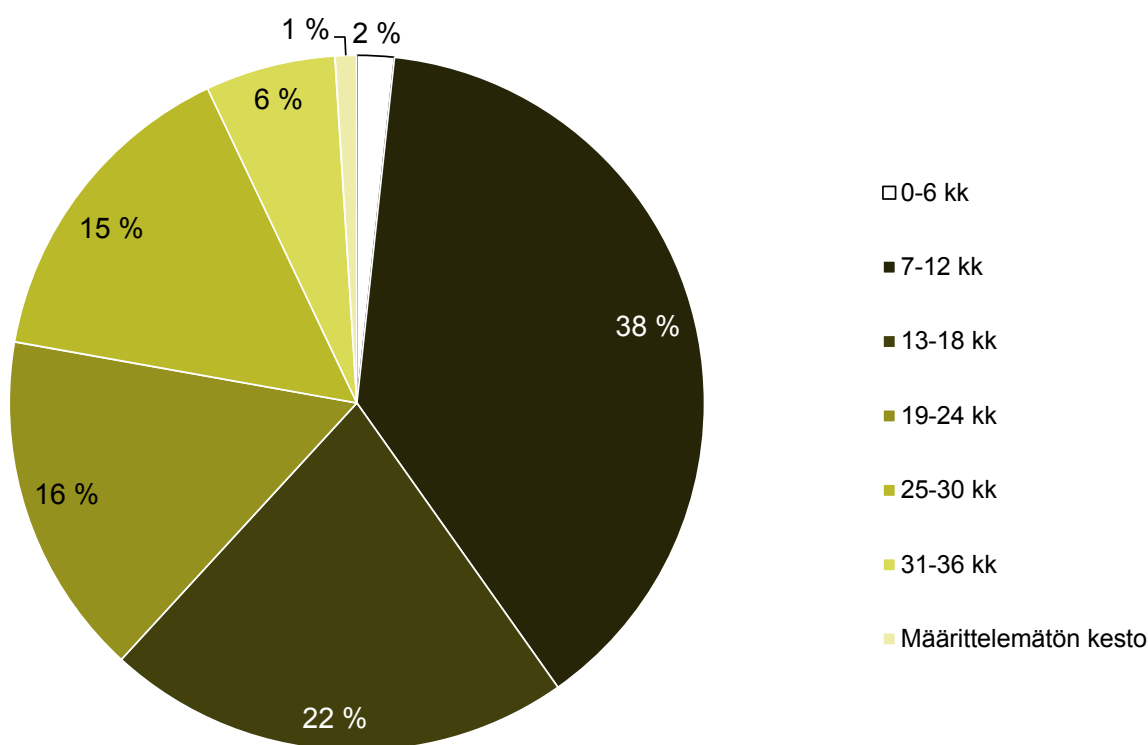
miin hankkeisiin. Avustukset nuorisotyölle jakaantuvat puolestaan useammalle eri organisaatiotalolle, joskin lukumääräisesti selvästi suurin osa nuorisotyön avustuksista oli myönnetty yhdistyksille (66 % määrärahoista tuetuista hankkeista). Seuraavaksi eniten nuorisotyön avustuksia oli myönnetty yritysten (19 %) ja kuntien (9 %) toteuttamille hankkeille. Kulttuuriin ja taiteeseen liittyvistä määrärahoista oli niin ikään valtaosa myönnetty yhdistyksille (69 %), seuraavaksi eniten kunnille (13 %), säätiöille (7 %) sekä muille organisaatioille (7 %). OPH:n henkilöstökoulutuksen avustuksista eniten oli myönnetty avustuksia korkeakoulujen (63 %), yhdistysten (16 %) sekä yritysten (11 %) toteuttamille hankkeille. Opetuksen ja koulutuksen kehittämiseen liittyvistä avustuksista suurin osa on puolestaan myönnetty muut toimijat -luokan organisaatioille (41 %), korkeakouluille (21 %) sekä yhdistyksille (15 %). Muut toimijat -luokan organisaatiot olivat näissä tapauksissa koulutukseen liittyviä kuntayhtymiä. Kuntayhtymien kautta toteutetaan siis suurta osaa opetuksen ja koulutuksen kehittämiseen liittyvistä mediakasvatuksellisista hankkeista.

Kuvio 4. Kustakin määrärahoista tuettujen hankkeiden määrä prosenttiosuutena tuettujen hankkeiden kokonaismäärästä, ja eri organisaatiotyyppien osuus määrärahojen kautta tuetuissa hankkeissa

4.2.4 Hankkeiden kestot

Selvityksen perusteella hankkeen keskimääräinen pituus oli lähes 18 kuukautta, mediaanipituus 17 kuukautta. Seitsemästä 12 kuukauteen kestäviä hankkeita oli yhteensä 89 (38 % kaikista hankkeista) (kuvio 5). Kestoltaan 13 kuukaudesta 18 kuukauteen mittaisia hankkeita oli 50 (22 %), 19 kuukaudesta 24 kuukauteen 37 (16 %) ja 25 kuukaudesta 30 kuukauteen kestäviä 35 hanketta (15 %). Neljätöistä (6 %) hanketta oli kestoltaan 31 kuukaudesta 36 kuukauteen. Hyvin lyhyitä, alle puoli vuotta kestäneitä hankkeita aineistossa oli neljä kappaletta (2 %). Kolmessa hakemuksessa (1 %) hankkeen kestoa ei oltu ilmoitettu, joten kohdat jäivät näissä tapauksissa tyhjiksi.

Kuvio 5. Hankkeiden kestot

Hankkeiden suunniteltu kesto vaikutti osaltaan haettuihin ja myönnettyihin avustussummiin. Lyhyimmät hankkeet, puoli vuotta tai sitä vähemmän kestäneet, olivat hakeneet avustusta keskimäärin noin 39 200 euroa (mediaani 25 500 euroa). Kestoltaan lyhyimmille hankkeille myönnettiin avustusta keskimäärin 24 800 euroa ja mediaanisumma näille hankkeille oli puolestaan noin 22 000 euroa. Seitsemästä kahteentoista kuukautta kestäneet hankkeet hakivat keskimäärin avustusta noin 82 900 euroa (mediaani 64 000). Näille hankkeille myönnettiin avustusta keskimäärin 57 400 euroa ja hankkeiden mediaanisumma oli puolestaan 42 000 euroa. 13–18 kuukautta kestävät hankkeet hakivat avustusta keskimäärin noin 80 600 euroa (mediaani 56 500 euroa). Näille hankkeille avustusta myönnettiin keskimäärin noin 49 900 euroa (mediaani 34 500 euroa). 19–24 kuukautta kestämiin suunnitellut hankkeet hakivat avustusta puolestaan keskimäärin noin 135 800 euroa (mediaani 86 000 euroa). Näille hankkeille avustusta myönnettiin keskimäärin noin 76 500 (mediaani 60 000 euroa). 25–30 kuukautta kestävät hankkeet hakivat avustusta keskimäärin noin 205 900 euroa (mediaani 128 000 euroa). Näille hankkeille avustusta myönnettiin keskimäärin noin 103 000 euroa (mediaani 80 000 euroa). Aineiston

kestoltaan pisimmät, eli 31–35 kuukautta kestävät, hankkeet hakivat avustusta puolestaan keskimäärin noin 110 800 euroa (mediaani 81 600 euroa). Keskimäärin näille hankkeille avustusta myönnettiin 75 000 euroa (mediaani 56 500 euroa).

4.2.5 Kohderyhmät

Tiedonkeruuvaiheessa hankehakemuksista koottiin tiedot kaikista esiin tuoduista kohderyhmistä, joista muodostettiin aineistolähtöisesti kohderyhmäluokkia. Pääluokkia muodostettiin selvityksessä yhteensä neljä. Näitä olivat ammattikasvattajat, huoltajat, lapset ja nuoret sekä muut.

Ammattikasvattajat-luokka muodostui useammasta toimenkuvan perusteella jaetusta alaluokasta. Esimerkiksi varhaiskasvattajat erotettiin peruskoulun opettajista ja ammatillisen koulutuksen opetushenkilöstö puolestaan yleissivistävän tai vapaan sivistystyön opetushenkilöstöstä. Ammattikasvattajaryhmään luokiteltiin korkeakoulujen opettajat, opettajaopiskelijat, nuorisotyön ammattilaiset, kirjastoalan ammattilaiset, tai muut lasten ja nuorten parissa toimivat ammattilaiset. Viimeiseen ryhmään kuuluivat esimerkiksi museoalan ammattilaiset, järjestötyöntekijät, lasten ja nuorten parissa toimiva terapiahenkilöstö sekä muut asiantuntijat ja lasten ja nuorten kanssa toimivat ammattilaiset. Perusteena oli laaja kasvattajanäkemyks: vaikka henkilö ei koulutuksensa tai ammattinsa perusteella identifioituisi kasvattajaksi, hankkeessa hänelle oli määrittynyt rooli kasvatus- ja opetustehtävien kautta.

Lapsilla ja nuorilla tarkoitettiin alle 18-vuotiaita sekä niitä 18–29-vuotiaita, jotka olivat mediakasvatuksen kohderyhmänä hankkeissa. Tällaisia mediakasvatuksen kohteena olevia nuoria ovat hankkeissa esimerkiksi toisen asteen koulutuksen piirissä olevat täysi-ikäiset opiskelijat.

Muut-luokkaan sijoitettiin ne kohderyhmät, joita ei voinut luontevasti tulkita sijoittuvan aiemmin mainittuihin luokkiin tai ne eivät muodostaneet muuten selvityksen kannalta tarpeeksi suurikokoisia ryhmiä. Tällä pyrittiin välttämään liian yleiset ja sisällöltään vähäsidoksiset tai jopa ristiriitaiset ryhmät. Muut-luokkaan kuuluivat muun muassa tarkemmin määrittelemättömät kohderyhmät, kuten tietyn verkkosivuston käyttäjät, viranomaiset, yritykset tai kansalaiset yleisesti.

Pääosassa hankkeita toiminta suunnattiin yhdelle kohderyhmälle tai yhteen kohderyhmäluokkaan kuuluville ryhmille. Yhdelle kohderyhmäluokalle suunnattuja hankkeita oli yhteensä 147 kappaletta (63 %). Kahdelle eri kohderyhmäluokalle suunnattuja hankkeita oli 58 kappaletta (25 %) ja kolmelle puolestaan 25 kappaletta (11 %). Ainoastaan kahdessa hankkeessa (1 %) kohderyhmät jakaantuivat neljään eri kohderyhmäluokkaan. Yhdelle kohderyhmäluokalle suunnatuille hankkeille myönnettiin avustuksia selvityksen perusteella yhteensä 10 350 671 euroa. Keskimäärin yhdelle hankkeelle avustusta myönnettiin noin 70 400 euroa (mediaani 50 000 euroa). Kahdelle kohderyhmäluokalle suunnatuille hankkeille myönnettiin selvityksen perusteella yhteensä 3 304 400 euroa. Keskimäärin näille hankkeille avustusta myönnettiin noin 57 000 euroa (mediaani 45 500 euroa). Kolmelle kohderyhmäluokalle suunnatuille hankkeille myönnettiin avustusta yhteensä 1 439 300 euroa. Keskimäärin kolmelle kohderyhmälle suunnatuille hankkeille myönnettiin avustusta noin 58 000 euroa (mediaani 45 000 euroa). Kohderyhmältään laajimmille hankkeille, eli niille kahdelle, joissa toiminta suunnattiin kaikille neljälle selvityksen kohderyhmäluokalle, avustusta myönnettiin yhteensä 260 000 euroa.

Kohderyhmäluokittain tarkasteltuna selvästi suurimman kokonaisuuden muodostivat ammattikasvattajille suunnatut hankkeet. Ammattikasvattajille yhtenä useammasta kohderyhmistä tai ainoana kohderyhmänä suunnattuja hankkeita oli selvityksen hankkeista yhteensä 177 (76 %). Ainoana kohderyhmänä ammattikasvattajat olivat yhteensä 96 (41 %) hankkeessa. Näille pelkästään ammattikasvattajille suunnatuille hankkeille myönnettiin avustuksia yhteensä 7 665 827 euroa. Keskimäärin yhdelle ammattikasvattajalle suunnatulle hankkeelle myönnettiin avustusta noin 80 000 euroa (mediaani 54 700 euroa). Useissa ammattikasvattajille suunnatuissa hankkeissa toimintoja oli suunnattu useammalle kuin yhdelle ammattikasvattajaryhmälle, esimerkiksi peruskoulun tai toisen asteen opetushenkilöstölle. Suurin ammattikasvattajien kohderyhmä oli selvityksen perusteella peruskoulun opetushenkilöstö yhtenä tai ainoana kohdejoukkona. Näitä hankkeita selvityksessä oli mukana yhteensä 51 kappaletta. Lukion opetushenkilöstölle suunnattuja hankkeita oli yhteensä 43 ja ammatillisen koulutuksen opetushenkilöstölle suunnattuja hankkeita 33 kappaletta. Hankkeista 17 oli suunnattu varhaiskasvattajille. Tarkemmin määrittelemättä yleisesti ”opetushenkilöstölle” oli suunnattu 21 hanketta. Kirjastoalan ammatillisille suunnattuja hankkeita oli 12 ja opettajaopiskelijoille suunnattuja hankkeita kymmenen kappaletta. Nuorisotyön ammatillisille ja vapaan sivistystyön opetushenkilöstölle suunnattuja hankkeita oli puolestaan molempia yhdeksän kappaletta. Korkeakoulujen opetushenkilöstölle suunnattuja hankkeita oli viisi kappaletta. Muille lasten ja nuorten kanssa toimiville ammatillisille oli suunnattu 22 hanketta.

Toiseksi suurimman pääkohderyhmän muodostivat hankkeet, joissa oli yhtenä tai ainoana kohderyhmänä lapset ja nuoret. Näitä hankkeita oli 113 kappaletta (49 %). Pääsääntöisesti lapsille suunnattiin toimintaa hankkeissa, joissa oli myös useampi kohderyhmä. Ainostaan lapsille ja nuorille suunnattuja hankkeita oli selvityksessä mukana 39 kappaletta (17 %). Näille hankkeille myönnettiin avustusta yhteensä 1 719 344 euroa. Keskimäärin yhdelle lapsille ja nuorille ainoastaan suunnatulle hankkeelle myönnettiin avustusta noin 44 000 euroa (mediaani 30 000 euroa).

Hankkeita, joissa oli hakemusasiakirjoissa kohderyhmäksi asetettu sekä ammattikasvattajat että lapset ja nuoret, oli selvityksessä mukana yhteensä 49 kappaletta (21 %). Näille hankkeille myönnettiin yhteensä avustuksia 2 748 400 euroa. Keskimäärin yhdelle näille kohderyhmille suunnatulle hankkeelle myönnettiin avustusta puolestaan noin 56 100 euroa (mediaani 41 000 euroa).

Muut-kohderyhmäluokkaan luokiteltuja hankkeita oli selvityksessä mukana yhteensä 41 kappaletta (18 %). Tähän kohderyhmään luokiteltiin hankkeet, joissa yhdeksi tai ainoaksi kohderyhmäksi olivat määritelty muun muassa päättäjät, yritykset, media-alan toimijat, kansalaiset yleisesti, viranomaiset, verkkopalveluiden käyttäjät tai muut tarkemmin määrittelemättömät tahot, esimerkiksi ”muut sidosryhmät”. Huoltajille suunnattuja hankkeita oli aineistossa 15 kappaletta (7 %), joskaan huoltajat eivät olleet ainoana kohderyhmänä yhdessäkään hankkeessa.

4.2.6 Toimintamuodot

Selvityksen hankeasiakirjoihin sisältyi useita suunniteltuja toimintamuotoja. Mediakasvatuksen monimuotoisuus huomioitiin hankehakemuksia tarkastellessa kirjaamalla ylös erikseen kaikki hankkeessa tehtäväksi suunnitellut toiminnot. Näiden perusteella erilaisista toimintamuodoista muodostettiin analyysivaiheessa aineistonlähtöiset luokitukset.

Toimintamuotoluokat olivat:

- koulutusten järjestäminen
- opetus- ja oppimateriaalien tuottaminen ja kehittäminen
- työpajatyöskentely
- verkkopalvelun tuottaminen ja kehittäminen
- toimintamallien tuottaminen tai kehittäminen
- opetukseen tai kasvatukseen liittyvä kehitystoiminta
- seminaarien ja konferenssien järjestäminen
- verkostotyön tekeminen tai sen kehittäminen
- muiden tapahtumien järjestäminen
- tiedottaminen ja tiedotusmateriaalien tuottaminen
- selvitysten tai tutkimusten tekeminen
- opetus- ja oppimisympäristöjen tuottaminen ja kehittäminen
- ohjauksen, tuen tai neuvonnan tarjoaminen
- laitehankinnat
- muut toimintamuodot

Pääosassa hankkeita toimintamuotoja oli yhdestä kahteen. Hankkeet, joissa oli suunniteltu järjestettävän yhdentyypistä toimintaa, oli 98 kappaletta (42 %), kahdentyypistä 57 kappaletta (25 %) ja kolmentyyppistä 44 kappaletta (19 %). Neljän tai useamman toimintamuodon toteuttamiseen tähdättiin 33 hankkeen (14 %) hakemusasiakirjoissa.

Koulutusta suunniteltiin järjestettävän yhtenä tai ainoana toimintona yhteensä 141 hankkeessa (61 %). Opetus- tai oppimateriaaleja suunniteltiin tuotettavan tai kehitettävän yhtenä tai ainoana toimintona yhteensä 48 hankkeessa (21 %). 40 hankkeen (17 %) hakemuksessa suunniteltiin tehtävän erilaisia työpajatyöskentelyjä. Verkkopalvelun tuottamista tai sen kehittämistä suunniteltiin yhteensä 36 hankkeen (16 %) hakemusasiakirjoissa. Toimintamalleja suunniteltiin tuotettavan tai kehitettävän yhteensä 35 hankkeessa (15 %). Opetukseen liittyvää kehitystoimintaa suunniteltiin tehtävän tarkasteltujen hakemusten perusteella yhteensä 34 hankkeessa (15 %). Seminaareja ja konferensseja järjestettiin yhteensä 25 hankkeessa (11 %). Verkostotyötä suunniteltiin tehtävän tai kehitettävän 19 hankkeessa (8 %). Muita tapahtumia, kuten koululaisten elokuvanäytöksiä, järjestettiin hankehakemusten perusteella 17 hankkeessa (7 %). Tiedottamista tai tiedotusmateriaaleja tuotettiin hankehakemusten perusteella yhdeksässä hankkeessa (4 %). Vaikka pääpaino aineiston hankkeissa ei ollut tutkimuksessa, erilaisia selvityksiä tai tutkimuksia suunniteltiin tehtävän 10 hankkeessa (4 %). Opetus- ja oppimisympäristöjä tuotettiin tai kehitettiin kuudessa hankkeessa (3 %). Yhteensä 15 hankkeen (7 %) hakemuksessa suunniteltiin toteutettavan tai tarjottavan erilaista ohjausta, neuvontaa tai tukea. Laitteita suunniteltiin hankittavan selvityksen perusteella kolmessa (1 %) tämän aineiston hankkeessa.

Edellä mainittuihin luokkiin kuulumattomat toiminnot luokiteltiin muut-luokkaan, johon kuului yhteensä 51 hanketta (22 %). Näihin hankkeisiin kuului laajalti erilaista toimintaa. Hankkeissa esimerkiksi kehitettiin tai vakiinnutettiin yleisesti omaa toimintaa, vahvistettiin tietopohjaa tai etsittiin uusia tapoja toimia. Hankkeissa suunniteltiin, tuotettiin tai järjesteltiin erilaisia media-

aineistoja, kartoitettiin verkkopalvelujen käyttäjiä tai toimintatapoja, jaettiin materiaaleja, osallistuttiin tapahtumiin, tehtiin mediakasvatussuunnitelmia, arviointeja tai visioita tulevaisuudesta.

4.2.7 Tavoitteet

Mediakasvatukselliset hankkeet pyrkivät aineiston perusteella hyvin erilaisiin tavoitteisiin. Koska merkittävässä osassa hankkeista tavoitteiden määrittely jouduttiin tekemään pitkälti selvityksen tekijöiden tulkintaan nojaten, käsitellään hankkeiden tavoitteet tässä kappaleessa laadullisella otteella ilman määrällistä tarkastelua. Kappaleen tavoitteena on tuoda esiin aineistoon nojaten mediakasvatuksellisten hankkeiden tavoitteiden moninaisuus.

Yhtenä tärkeänä huomiona voidaan pitää vaihtelevia käytäntöjä tavoitteiden ilmaisemisessa. Huomattavassa osassa hankkeita tavoitteita ei eksplisiittisesti sidottu varsinaista toimintaa laajempiin tavoitteisiin. Tällaisia olivat esimerkiksi koulutushankkeet, joissa hankkeen tavoitteiksi asetettiin koulutuksen järjestäminen, mutta ei ilmaistu tavoitteita, joihin koulutuksen järjestämisellä pyritään.

Yleisimmin mainittuja tavoitteita hankkeilla oli ammattikasvattajien mediakasvatuksellisten kompetenssin kehittäminen, koulutuksen, opetuksen tai oppimisen kehittäminen sekä lasten ja nuorten medialukutaidon tai mediaan liittyvien taitojen edistäminen.

Mediakasvatuskompetenssia kehittävät hankkeet koostuivat pääsääntöisesti erilaisista koulutushankkeista, joissa aihepiirit limittyivät uuden teknologian käyttämiseen opettamisessa tai sen tukena sekä mediakulttuuristen ilmiöiden tarkastelemiseen. Mediakasvatuskompetenssin kehittämiseen liittyvät tavoitteet limittyivät myös useissa hankkeissa oppilaiden ja opiskelijoiden medialukutaitojen kehittämiseen. Yleisesti ottaen opetus- ja oppimisteknologioiden hyödyntämiseen liittyvät hankkeet pyrkivät tuomaan opettajille keinoja ja työkaluja uusien teknologioiden tai muiden mediasovellusten hyödyntämiseen opetus- ja koulutus kontekstissa. Mediavälineiden hallinnan lisäksi opettajan kompetenssia kehitettiin myös uusien opetus- ja oppimisympäristöjen ja sosiaalisen median hyödyntämiseen liittyen. Mediakulttuuriin ilmiöihin liittyvää mediakasvatuskompetenssia kehitettiin muun muassa koulutushankkeissa, joiden tavoitteena oli opettajien kriittisen medialukutaidon edistäminen. Kriittisiksi mediakasvatushankkeiksi tulkittavia hankkeita oli kuitenkin aineistossa vain pieni osa.

Koulutusta, opetusta ja oppimista kehittävät hankkeet pyrkivät edistämään esimerkiksi uusien opetusmenetelmien tai toimintamallien kehittämistä ja niiden käyttöönottoa. Näissä hankkeissa korostui opetuksen välineellinen kehittäminen. Hankkeissa kehitettiin muun muassa uusia teknologiaan pohjautuvia opetus ja -oppimisympäristöjä, toimintamalleja tai erilaisia suunnitelmia.

Lasten ja nuorten mediataitoja tai medialukutaitoa edistävässä hankkeissa kohteena olivat niin pienet lapset kuin vanhemmat opiskelijatkin. Esimerkiksi ammatillisen koulutuksen hankkeissa aihepiiriä voitiin lähestyä työelämälähtöisesti. Medialukutaitoa lähestyttiin lapsille ja nuorille suunnatuissa hankkeissa muun muassa kriittisestä, teknisestä ja tiedonhakuun liittyvistä näkökulmista. Näissä hankkeissa toimintamuotoja oli useita, koulutusten ja työpajojen lisäksi kehitettiin erilaisia toimintamalleja sekä materiaaleja. Nuorten medialukutaitoa kehitettiin myös hankkeissa, joissa mediatuottamisen kautta pyrittiin vahvistamaan nuorten aktiivista kansalaisuutta ja siihen liittyviä taitoja. Lapsille suunnatuissa medialukutaitoa edistävässä hankkeissa

hyödynnettiin myös monin tavoin teknologiaa, kuten mobiililaitteita. Medialukutaidon edistämistä lähestyttiin usein lasten ja nuorten oman tekemisen kautta.

Ammattikasvattajien lisäksi myös huoltajien mediakasvatuskompetenssin kehittämiseen kiinnitettiin huomiota. Tavallisesti hankkeissa, joissa yhtenä kohderyhmänä olivat huoltajat, heille järjestettiin mediakasvatusaiheisia tilaisuuksia: koulutuksia, vanhempainiltoja tai muita tuokioita. Tietoa voitiin jakaa myös verkkosivujen kautta.

Tietoisuutta lisäämään pyrkivistä hankkeista osa oli kohdennettu laajalle yleisölle, osa tarkemmin rajatulle kohderyhmälle. Osassa hankkeita tavoitteena oli lisätä opetushenkilöstön tai muiden kasvattajien tietoisuutta esimerkiksi lasten mediataidoista tai -ympäristöstä. Tietoisuutta pyrittiin hankkeissa lisäämään myös laajemmin kasvatukseen ja mediaan liittyvistä kysymyksistä, kuten pelaamisesta, mediaympäristöstä tai yleisesti mediakasvatuksesta.

Osassa mediakasvatushankkeita oli tavoitteissa selvä tutkimuksellinen ulottuvuus. Vaikka yksittäiset yksinomaan tutkimukselliset hankkeet jätettiin selvityksestä pois, tuotettiin osassa hankkeita uutta tietoa osana muuta hankekokonaisuutta. Tällaisten hankkeiden tavoitteita kutsutaan selvityksessä mediakasvatuksen tietopohjaa kartuttaviksi. Hankkeissa tuotetut tutkimukset ja selvitykset olivat laajuudeltaan vaihtelevia. Jotkin hankkeissa suunnitellut tietopohjaa kartuttavat selvitykset ja hankejulkaisut käsittelevät laajasti esimerkiksi lasten median käyttöä.

Yhteistyötä edistävät hankkeet pyrkivät edistämään laajuudeltaan eritasoista yhteistoimintaa. Eräissä hankkeissa huomiota kiinnitettiin esimerkiksi ammattikasvattajien ja huoltajien välisen yhteistyön kehittämiseen, joissain hakemusiakirjoissa viitattiin tässä tapauksessa esimerkiksi kodin ja koulun välillä tehtävään yhteistyöhön. Yhteistyötä pyrittiin edistämään kansainvälisesti eri ryhmien välillä. Jossain hankkeissa yhteistyötä pyrittiin joissain tapauksissa edistämään laajemmin esimerkiksi nuorisotyötä tekevien, lasten ja nuorten, hallinnon toimijoiden sekä alueen asukkaiden kesken. Lisäksi osassa hankkeita pyrittiin kehittämään eri organisaatioiden välisiä pysyviä yhteistyöverkostoja, myös kansainvälisessä laajuudessa.

Aiemmin esiin tuotujen lisäksi osassa hankkeita tavoitteet liittyivät muihin kasvatuksellisiin tai yhteiskunnallisiin tavoitteisiin. Tällaisissa hankkeissa pyrittiin esimerkiksi edistämään eri tahojen osallisuutta yhteiskunnassa median kautta. Tavoitteeseen pyrittiin esimerkiksi kouluttamalla opetushenkilöstöä mediataitoihin, kriittiseen lukutaitoon sekä uusien mediavälineiden käyttöönottoon liittyen. Lisäksi hankkeissa pyrittiin vastustamaan rasismia, edistämään suvaitsevaisuutta ja kulttuurien moninaisuutta sekä siihen liittyvää ymmärrystä.

4.2.8 Tutkimusperustaisuus

Hankeselvitystä tehtäessä ei tullut vastaan hakuilmoituksia, joissa olisi hakemuksilta edellytetty tutkimusperustaisuutta. Selvityksessä tarkasteltiin kuitenkin hankehakemusten tutkimusperustaisuutta jotta nähtäisiin, onko mediakasvatuksellisia hankkeita hakevilla organisaatioilla tapana perustella suunniteltua toimintaa tieteellisiin tutkimuksiin tai selvityksiin viittaamalla. Hakemus määriteltiin tutkimusperustaiseksi, mikäli siinä oli vähintään kerran viitattu tieteelliseen teokseen tai muuhun laajaan, julkaistuun selvitykseen.

Tutkimusperustaisia hakemuksia oli selvityksen perusteella yhteensä 24 kappaletta (10 %). Valtaosassa hakemuksia (90 %, 208 kpl) ei viitattu lainkaan tutkimuksiin. Hakijaorganisaatioitain tarkasteltuna korkeakoulujen hankehakemuksissa tutkimusperustaisuus oli selvästi taval-

lisinta: korkeakoulujen tekemistä hankehakemuksista noin joka neljäs oli tutkimusperustaisia. Muilla organisaatiotyypeillä tutkimusperustaisia hankkeita oli harvempi kuin joka kymmenes.

Joissain ei-tutkimusperustaisissa hankehakemuksissa kuitenkin viitattiin muihin kirjallisiin lähteisiin, kuten politiikkalinjauksiin. Näitä olivat esimerkiksi vuonna 2013 ilmestynyt Hyvä medialukutaito – Suuntaviivat 2013–2016 (OKM 2013) sekä Koulutus ja tutkimus vuosina 2011–2016. Kehittämissuunnitelma (OKM 2012).

4.2.9 Lapset ja media -määrärahoista myönnetyt avustukset

Erityisen asemansa vuoksi selvityksessä tarkastellaan vielä muista avustusmäärärahoista erillään opetus- ja kulttuuriministeriön Lapset ja media -määrärahojen kautta avustusta saaneita hankkeita. Lapset ja media -määrärahoilla on selvityksessä merkittävä rooli, sillä ne liittyvät erityisesti juuri mediakasvatuksen kenttään ja sen kehittämiseen. Määrärahat kuuluvat osaksi kulttuuriin ja taiteeseen liittyviä avustusmäärärahoja. Määrärahat kuuluvat osaksi Lapset ja media -ohjelmaa, jonka OKM perusti vuonna 2004. Määrärahojen kautta tuettujen hankkeiden tavoitteena tulisi olla lasten turvallisen median käytön sekä medialukutaidon edistäminen. Selvityksessä mukana olleita Lapset ja media -määrärahojen kautta avustusta saaneita hankkeita oli yhteensä 57 kappaletta.

Selvityksen perusteella näille 57 hankkeelle myönnettiin vuosina 2009–2013 yhteensä 3 740 000 euroa. Kaiken kaikkiaan hankkeet hakivat avustusta 5 542 527 euroa, joten myönnettyjen avustusten summa oli kokonaisuudessaan noin 67,5 prosenttia haetuista avustuksista. Suurin myönnetty avustus yhdelle hankkeelle oli suuruudeltaan 250 000 euroa ja pienin puolestaan 5000 euroa. Keskimäärin yksittäiselle hankkeelle myönnettiin noin 65 600 euroa. Myönnettyjen avustusten mediaani oli 50 000 euroa.

Lapset ja media -määrärahojen kautta avustusta saaneet hankkeet ilmoittivat hankkeiden kestoksi useimmin 12 kuukautta. Vuosi oli myös hankkeiden keston mediaani. Keskimäärin hankkeet olivat suunniteltu kestävän noin 13 kuukautta. Lyhyin hanke haki avustusta neljälle kuukaudelle ja pisin puolestaan 25 kuukaudelle. Määrärahojen kautta avustusta saaneiden hankkeiden suunnitellut kestot olivat siis lyhyempiä kuin keskimäärin koko aineiston muodostavissa hankkeissa. Määrärahat on myönnetty veikkausvoittovaroista, jotka tulee käyttää myöntövuoden ja sitä seuraavan vuoden aikana.

Pääosa määrärahojen kautta avustetuista hankkeista oli suunnattu yhdelle tai kahdelle kohderyhmäluokalle. Näitä oli yhteensä noin 80 prosenttia hankkeista. Yhdelle kohderyhmälle suunnatuista hankkeista yhtä paljon oli suunnattu ammattikasvattajille sekä suoraan lapsille ja nuorille. Sama trendi näkyi myös kahden kohderyhmäluokan hankkeista. Suurin osa hankkeista oli suunnattu sekä ammattikasvattajille että lapsille ja nuorille.

Määrärahojen kautta avustusta saaneiden hankkeiden toimintamuodot olivat määrällisesti tarkasteltuna suhteellisen fokuoituja. Kolmen tai harvemman toimintamuodon hankkeita kaikista määrärahojen kautta avustetuista hankkeista oli 77 prosenttia. Yhden toiminnon hankkeita kaikista Lapset ja media -määrärahojen kautta avustusta saaneista hankkeista oli 28 prosenttia, kahden toimintamuodon hankkeita 19 prosenttia ja kolmen toimintamuodon hankkeita puolestaan 30 prosenttia. Suosituin toimintamuoto oli koulutuksen järjestäminen: koulutus suunniteltiin järjestettävän yhtenä tai ainoana toimintamuotona 44 prosentissa määrärahojen kautta avustusta saaneista hankkeista. Seuraavaksi suosituin toimintamuoto oli muu

toiminta, jollaista suunniteltiin järjestettävän noin 40 prosentissa määrärahojen kautta avustusta saaneista hankkeista. Muilla toiminnoilla tarkoitetaan esimerkiksi aihealueen tietopohjan kokoamista kartoituksin, media-aineistojen lajittelua, televisiotuotantoa, verkkosivujen kävijäanalyysyjä ja messuvierailuja. Kolmanneksi suosituin toimintamuoto oli työpajatyöskentely. Työpajatyöskentelyä järjesti 28 prosenttia määrärahojen kautta avustusta saaneista hankkeista.

5. Pohdinta

Selvityksen perusteella mediakasvatuksellisia kehittämishankkeita on viime vuosien aikana tuettu useilla eri sektoreilla OKM:n hallinnonalalla. Rajausten jälkeen aineisto koostui 232 kehittämishankkeesta, eli vuosittain on tuettu enemmän kuin 40 eri valtakunnallista tai alueellista hanketta, keskimäärin noin kolmella miljoonalla eurolla vuodessa. Hankkeita toteuttaneita eri organisaatioita oli yli sata. Käsillä oleva selvitys vahvistaa aiempaa käsitystä hankkeiden merkityksellisyydestä mediakasvatuksen kansallisessa kehittämistyössä (Kuukka 2008). Selvitys myös valottaa, kuinka laajasti mediakasvatuksellisia hankkeita on tuettu OKM:n hallinnonalalla: vaikka mediakasvatuksen kehittämisavustuksille on oma nimetty ohjelmansa taiteen ja kulttuurin alalla, mediakasvatuksellisia hankkeita oli selvityksen mukaan tuettu lukuisten eri avustusmäärärahoista. Tältä osin tulos konkretisoi hyvin mediakasvatuksen toiminnan monialaisuutta ja sitä, että mediakasvatus on koettu tarpeelliseksi hallinnonalan monilla eri osa-alueilla.

Vuonna 2013 OKM:n kulttuuriyksikkö julkaisi linjauksen Hyvä medialukutaito. Suuntaviivat 2013–2016 (HMS), joka on ensimmäinen kansallinen poliittisia suuntaviivoja medialukutaidon edistämiseksi hahmottanut asiakirja. HMS laadittiin yhteistyössä laajan mediakasvatuksen asiantuntijajoukon kanssa, joten sen voi nähdä kuvastavan hyvin näkemystä siitä, millaisia toimenpiteitä sekä ministeriön kulttuuriyksikkö että mediakasvatuksen toteuttajat ja kehittäjät pitävät tarpeellisena alan kehittämiseksi. Tämän selvityksen aineisto koostuu hakemusasiakirjoista, jotka ovat kirjoitettu pääosin ennen HMS:n julkaisemista, mutta tässä pohdinnassa asiakirjaa käytetään apuna tulevaisuuteen suuntaavassa pohdinnassa.

HMS-asiakirjassa hyvän medialukutaidon edistämiseksi määritellään neljä tavoitetta, joista kukin jakautuvat useampaan eri alatavoitteeseen. Näitä tavoitteita käsitellään tässä siltä osin kuin ne ovat relevantteja kehittämishankkeiden sisältöjen näkökulmasta. Tarkoituksena on nostaa esille HMS:n ehdottamien toimenpiteiden kautta joitakin niitä alueita, joilla hankkeita on viime vuosien aikana vahvasti tuettu sekä niitä kohteita, joita ei tämän selvityksen perusteella ole vielä lainkaan tai laajasti huomioitu kehittämishanketoiminnan kautta.

”Tavoite 1. Suomessa toteutetaan laadukasta, lapsi- ja nuorisolähtöistä arjen mediakasvatusta” (OKM 2013, 39)

Selvityksen perusteella tämän tavoitteen toteutumista edistävästä alatavoitteista mediakasvatukselliset hankkeet ovat viime vuosina erityisen hyvin tukeneet kohdennettujen mediakasvatuksen käytäntöjen, koulutusten, materiaalien, palveluiden ja sisältöjen kehittämistä erilaisille kohderyhmille, kuten perusasteen ja toisen asteen oppilaille ja opiskelijoille sekä erityisesti heidän kasvattajilleen. Muutamissa hankkeissa on myös huomioitu tarkemmin fokusoituja kohderyhmiä, kuten maahanmuuttajalapsia tai opiskelijoita jotka tarvitsevat tehostettua tukea opintojensa loppuun saattamiseksi. Mediakasvatustietoisuuden lisäämiseksi on tuotettu paljon erilaisia materiaaleja, verkkopalveluita ja kampanjoita. Lasten ja nuorten toimintaa median parissa on tuettu erityisesti moninaisella koululaisille ja opiskelijoille suunnatulla työpajatyöskentelyllä.

Aineiston perusteella joukosta puuttuvat toistaiseksi sellaiset hankkeet, joissa kehitettäisiin lasten ja nuorten osallisuutta tukevaa toimintaa siten, että lapset itse olisivat alusta asti merkittävässä roolissa valmistelemassa ja suunnittelemassa hankkeen toimintaa. Vahvasti lapsi- ja nuorisolähtöiset hankkeet olisivat valtakunnallisina kokonaisuuksina siis selvästi

uusia avauksia OKM:n hallinnonalalla. On huomattava, että lapsi- ja nuorisolähtöistä toimintaa tuetaan varmasti lukuisissa pienimuotoisissa ja kunnallisissa hankkeissa. Vanhemmuutta tukevan mediakasvatuksen hankkeille voisi olla aiempaa enemmän tilausta, sillä ainoastaan huoltajille suunnattuja mediakasvatuksellisia hankkeita ei aineistossa ollut ainuttakaan. Samoin hyvin pienille lapsille ja heidän kasvattajilleen varhaiskasvatuksessa suunnattuja hankkeita oli aineistossa erittäin vähän kouluikäisiin tai sitä vanhempiin lapsiin ja nuoriin verrattuna. Näin ollen tulevaisuudessa olisikin tärkeä pohtia varhaiskasvatustajille suunnattujen mediakasvatuksellisten hankkeiden roolia eri avustusmäärärahoissa.

HMS:n ehdottamien toimenpiteiden joukossa myös hyvää medialukutaitoa ja laadukasta mediakasvatusta paikallisella, alueellisella tai valtakunnallisella tasolla pohtivat hankkeet voisivat olla tuoreita näkökulmia mediakasvatuksen hankekentällä. OKM:n avustusten turvin toteutettava mediakasvatuksellinen hanketoiminta on niin laajamittaista, että myös mediakasvatuksen hyvät hankekäytännöt itsessään ansaitsivat oman koontinsa.

”Tavoite 2. Lainsäädännön, rahoituksen sekä kansallisen ja kuntatason ohjauksen mahdollistamin keinoin turvataan kestävät rakenteet hyvän medialukutaidon edistämiseksi” (OKM 2013, 40)

Kestävien toimintakulttuurien luominen ja toimintojen vakiinnuttaminen itsessään olivat tavoitteina useissa aineiston hankkeissa. Vakiintuminen ja pysyvyys ovat hanketoimintaan perustuvan työn kannalta haasteellisia asioita ja monen alan toimijan huolena (Lundvall & Andersson 2012, 6). Myös käsillä olevan selvityksen mukaan mediakasvatukselliset hankkeet ovat hyvin lyhyitä, keskimäärin 18 kuukauden mittaisia ja yleisimmin korkeintaan vuoden hankkeita. Lapset ja media -määrärahojen kautta avustetut hankkeet hakivat keskimäärin koko aineistoon verraten vielä lyhyempiä hankkeita. Mikäli toiminnalla pyritään edistämään hyvien käytäntöjen juurtumista, voisi olla paikallaan tarkastella kriittisesti hankkeiden kestoajoja.

Mediakasvatuksen tietopohjan vahvistamista ja ylläpitämistä sekä käytännöllisesti orientoituneiden hankkeiden toteuttajien ja tutkijayhteisön välistä vuorovaikutusta voitaisiin edistää suosimalla tutkimusperustaisesti suunniteltuja sekä tutkimusta ja kehittämistä yhdistäviä hankkeita siltä osin kuin se avustusmäärärahojen profiiliin sopii.

”Tavoite 3. Mediakasvatuksen toiminnot ja eri toimijat profiloituvat, verkostot vahvistuvat ja alueelle syntyy uusia kumppanuuksia.” (OKM 2013,41)

Selvityksen perusteella hankkeet ovat tukeneet arjen mediakasvatustyötä tarjoamalla aktiivisesti valtakunnallisia koulutuksia, materiaaleja ja muita mediakasvatuksen palveluja. Erityisesti järjestöt ovat toteuttaneet hankkeita, joissa pyritään toteuttamaan toimintaa laajalti eri puolilla Suomea.

Esimerkkinä profiloituneesta toiminnasta voidaan pitää järjestöjen toteuttamaa elokuvakasvatustyötä, jolla on suhteellisen vakiintunut asema ja toimintatavat Suomessa. Profiloitumisen näkökulmasta haasteellista puolestaan on, että useissa aineiston hankkeissa samoja koulutuksia tai työpajoja on tarjottu sekä huoltajille että ammattikasvatustajille tai koululaisille ja ammattikasvatustajille, jolloin profiloituminen ainakin ammatillisen pedagogiikan tukemisen näkökulmasta voi olla riittämätöntä.

Kumppanuuksien vahvistamiseksi yhteistyötä voitaisiin hankkeissa tehdä enemmänkin jo suunnitteluvaiheessa. Esimerkiksi mediakasvatuksen profiloituneen ammatillisen pedagogiikan näkökulmasta tiiviimpi yhteistyö hankkeiden toteuttajien ja kohderyhmän ammattilaisten,

esimerkiksi kuntien tai ammatillista peruskoulutusta tuottavien tahojen kanssa voisi olla hedelmällistä. Selvityksen perusteella valtaosa hankkeista on toistaiseksi ollut yhden organisaation toteuttamia. Yhteistyöhankkeissa myös korostui yhteistyö samantyyppisten organisaatioiden kesken: esimerkiksi järjestöt tekivät yhteistyötä keskenään, mutta suunnitelmallinen yhteistyö yli sektorirajojen oli vähäistä.

“Tavoite 4. Suomi on mediakasvatuksen aktiivinen globaali toimija”

Selvityksen aineisto koostui niistä hankkeista, joissa vähintään osa toiminnoista oli toteutettu Suomessa, joten on mahdollista, että osa kansainvälistymiseen tähtäävistä mediakasvatuksellista hankkeista jäi kartoituksen ulkopuolelle. Kuitenkin aineistossa suomalaisen mediakasvatusosaamisen levittäminen kansainvälisillä areenoilla tai kansallisen mediakasvatuksen kehittäminen kansainvälisen toiminnan keinoin ovat olleet hyvin pienessä roolissa. Aktiivinen globaali toiminta mediakasvatuksen kehittämishankkeissa ja kansainvälinen verkostoituminen voisivat kuitenkin edistää sekä Suomen mainetta koulutuksen edelläkävijämaana että auttaa suomalaisia mediakasvattajia oppimaan kansainvälisten kollegojen kokemuksista.

6. Selvityksen arviointia ja keskustelua jatkosta

Käsillä oleva selvitysraportti on ensimmäinen suomalainen kartoitus, jossa on pyritty selvittämään systemaattisesti nimenomaan mediakasvatuksellisia kehittämishankkeita OKM:n hallinnonalalla. Tilastollisella, temaattisesti poikkileikkaavalla tarkastelulla on omat etunsa ja rajoitteenensa.

Selvityksen aineisto koottiin alustavasti OKM:n, OPH:n ja kirjastot.fi-tietokannan julkaisemien avustuslistausten perusteella, ja tarvittaessa kattavuutta pyrittiin parantamaan täydentävillä kyselyillä avustusmäärärahoista vastaaville viranhaltijoille. Koska avustuspäätösten yhteydessä tietoja hankkeista on saatavilla hyvin niukasti, on ennakkorajaus todennäköisesti jättänyt aineistosta pois joitakin hankkeita, jotka olisivat sisältönsä puolesta kuuluneet tähän katsaukseen. Julkisten tietojen perusteella kerätty alustava aineistolistaus oli kuitenkin melko toimiva ainakin toiseen suuntaan tarkasteltaessa: OKM:n ja OPH:n kirjaamoilta tarkasteltavaksi pyydytyistä, väljästi mediakasvatukselliseksi arvioituista hankkeista noin 80 % myös osoittautui sisällöllisessä analyysissä selvityksen aineistoon sopiviksi.

Selvityksessä tehtyjä rajoituksia ja linjauksia olisi luonnollisesti voinut tehdä myös toisin, jolloin tuloksetkin olisivat erilaisia. Esimerkiksi yksittäisten kuntien toteuttamien hankkeiden rajaaminen aineistosta jätti erityisesti kirjastojen ja kuntien toteuttamien kehittämishankkeiden osalta pois suuren joukon mediakasvatuksellisia hankehakemuksia. Rajaus oli kuitenkin tutkimusekonomisesti välttämätön, sillä se mahdollisti tarkasteltavien hankkeiden rajaamiseen käsiteltävissä olevaan määrään (n. 300) hakemuksia. Koska aineistoon kuuluvilta hankkeilta ei edellytetty mediakasvatuksen tai medialukutaidon eksplisiittistä mainitsemista asiakirjoissa, hankkeiden määrittelemisessä mediakasvatukselliseksi jouduttiin turvautumaan selvityksen tekijöiden tapauskohtaiseen tulkintaan. Tulkinnoissa pyrittiin väljyyteen niin, että mediakasvatuksellisia hankkeita ei tulisi turhaan rajattua pois.

Huomionarvoista on, että tämän katsauksen perusteella ei voida sanoa mitään varmaa siitä, mitä toimintoja hankkeissa on todella tehty: koska aineistona toimivat hakuasiakirjat ja rahoituspäätökset, tiedetään vain se, millaiseen toimintaan rahoitus on myönnetty. Kun tuetut hankkeet ovat saaneet keskimäärin vain hieman yli puolet (60 %) hakemastaan avustussummasta, on hyvin epätodennäköistä, että kaikkea toimintaa olisi pystytty suunnitellusti toteuttamaan. Rahoituspäätöksistä ei myöskään käynyt ilmi, olivatko rahoittajat selkeästi ohjanneet hankkeen toteuttajia siinä, mistä suunnitelluista toiminnoista tulisi luopua. Selvitys antaa kuitenkin hyvän käsityksen siitä, millaista hanketoimintaa rahoittajat ovat vuosina 2009–2013 halunneet tukea. Selvitys tuottaa myös OKM:n hallinnonalalla sektorirajat ylittävää tietoa siitä, millaisiin mediakasvatuksellisiin hankkeisiin eri avustusmäärärahoissa on varoja ohjattu viime vuosien aikana. Selvityksen liitteenä oleva aineistolistaus myös mahdollistaa yhteydenottamisen eri hankkeita kehittäneisiin toimijoihin, tutustumaan näin tarkemmin tehtyyn toimintaan ja etsimään yhteistyömahdollisuuksia.

Hankkeissa todella toteutettujen toimintojen tarkastelu edellyttäisi erilaisten menetelmien ja aineistojen käyttöä, esimerkiksi haastatteluita tai perehtymistä hankkeissa tuotettuihin raportteihin ja julkaisuihin. Tämä vaatisi yli 200 hankkeen osalta huomattavasti laajempia resursseja kuin tämän selvityksen puitteissa oli käytettävissä. Toistaiseksi OKM:n hallinnonalan toteu-

tettuja hankkeita on kattavasti tarkasteltu ja arvioitu nimenomaan mediakasvatuksen kannalta ainoastaan yksittäisten hankekokonaisuuksien osalta (Savolainen 2011; Kupiainen, ym. 2006), joten hanketoiminnan laajuuden huomioiden se olisi jatkoselvityksenä kuitenkin erittäin tervetullut ja tarpeellinen. Toistaiseksi esimerkiksi hankkeiden kohderyhmien näkemystä hanketoiminnan vaikuttavuudesta ei ole kattavasti selvitetty.

On myös huomattava, että tämä selvitys kattaa ainoastaan OKM:n hallinnonalan valtionavustuksia saaneet mediakasvatukselliset kehittämishankkeet. Mediakasvatuksellista hanketyötä tuetaan merkittäväillä summilla myös muiden avustusmäärärahojen kautta eri yhteiskunnan sektoreilla. Oman koontinsa ansaitsi sekin, mitä erilaisia mahdollisia avustusmäärärahoja mediakasvatuksellisen työn kehittämiseen Suomessa on, ja millaiseen toimintaan eri avustustahot tukiaa suuntaavat.

Lähteet

- Dunas, J. (2013) Media and Information Literacy in the Nordic Countries. Saatavilla [www-aineistona: http://www.statensmedierad.se/upload/_pdf/Overview%20MIL%20in%20Nordic%20Countries.pdf](http://www.statensmedierad.se/upload/_pdf/Overview%20MIL%20in%20Nordic%20Countries.pdf)
- Hankala, M. (2011) Sanomalehdellä aktiiviseksi kansalaiseksi? Näkökulmia nuorten sanomalehtien lukijuuteen ja koulun sanomalehtiopetukseen. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.
- Kauppinen, M. (2010) Lukemisen linjaukset. Lukutaito ja sen opetus perusopetuksen äidinkielen ja kirjallisuuden opetussuunnitelmissa. Jyväskylä: Jyväskylän yliopisto.
- Kotilainen, S. & Suoranta, J. (2005) Mediakasvatuksen kaipuu – ajatuksia alan tutkimuksen kehittämistarpeista. Teoksessa: Mediakasvatus 2005. Kansalliset kehittämistarpeet. Helsinki: Oikeusministeriö, 73–77.
- Kupiainen, R. & Sintonen, S. (2009) Medialukutaidot, osallisuus, mediakasvatus. Helsinki: Gaudeamus.
- Kupiainen, R., Sintonen, S. & Suoranta, J. (2007) Suomalaisen mediakasvatuksen vuosikymmenet. Teoksessa: Näkökulmia mediakasvatukseen. Mediakasvatusseura: Helsinki, 3-26. Saatavilla [www-aineistona: http://www.mediakasvatus.fi/publications/ISBN978-952-99964-1-4.pdf](http://www.mediakasvatus.fi/publications/ISBN978-952-99964-1-4.pdf)
- Kupiainen, R., Niinistö, H., Pohjola, K. & Kotilainen, S. (2006) Mediakasvatusta alle 8-vuotialle. Keväällä 2006 toteutetun Mediamuffinssi-kokeilun arviointia. Tampere: Tampereen yliopisto.
- Kuukka, I. (2008) Suomalainen mediakasvatusmaisema 2008 – katsaus organisaatioiden toteuttamaan mediakasvatukseen. Saatavilla [www-aineistona: http://www.mediakasvatus.fi/publications/mediakasvatusmaisema2008.pdf](http://www.mediakasvatus.fi/publications/mediakasvatusmaisema2008.pdf)
- Liikenne- ja viestintäministeriö (2011) Tuottava ja uudistuva Suomi – Digitaalinen agenda vuosille 2011-2020. Saatavilla [www-aineistona: http://www.lvm.fi/c/document_library/get_file?folderId=964902&name=DLFE-11408.pdf&title=Selonteko.+Tuottava+ja+uudistuva+Suomi+%E2%80%93+Digitaalinen+agenda+vuosille+2011-2020](http://www.lvm.fi/c/document_library/get_file?folderId=964902&name=DLFE-11408.pdf&title=Selonteko.+Tuottava+ja+uudistuva+Suomi+%E2%80%93+Digitaalinen+agenda+vuosille+2011-2020)
- Lundvall, A. & Andersson, J. (2012) Katsaus mediakasvatuksen toimijoihin. Helsinki: Mediakasvatusseura. Saatavilla [www-aineistona: http://www.mediakasvatus.fi/files/Mediakasvatus_Suomessa2012_paivitysversio2.pdf](http://www.mediakasvatus.fi/files/Mediakasvatus_Suomessa2012_paivitysversio2.pdf)
- Mihailidis, P. & Thevenin, B. (2013) Media Literacy as a Core Competency for Engaged Citizenship in Participatory Democracy. *American Behavioral Scientist*. 57 (11), 1611–1622.
- Ofcom (2006). Media literacy audit: Report on media literacy amongst children. London: Ofcom.
- Opetusministeriö (2003) Lastenkulttuuripoliittinen ohjelma. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2003/liitteet/opm_114_opm29.pdf](http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2003/liitteet/opm_114_opm29.pdf)
- Opetusministeriö (2004) Mediaväkivalta. Lapset ja media. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2004/liitteet/Mediavakivalta_toimintaohjelmaluonnos.pdf](http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2004/liitteet/Mediavakivalta_toimintaohjelmaluonnos.pdf)
- Opetusministeriö (2005) Audiovisuaalisen politiikan linjat. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2005/liitteet/opm_295_opm08.pdf?lang=fi](http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2005/liitteet/opm_295_opm08.pdf?lang=fi)
- Opetusministeriö (2007) Lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämisohjelma 2007–2011. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Nuoriso/nuorisopolitiikka/kehittaemisohjelma/liitteet/lapsi_ja_nuorisopolitiikan_kehittaemisohjelma.pdf](http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Nuoriso/nuorisopolitiikka/kehittaemisohjelma/liitteet/lapsi_ja_nuorisopolitiikan_kehittaemisohjelma.pdf)
- Opetusministeriö (2009a) Kulttuuripoliitiikan strategia 2020. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2009/liitteet/opm12.pdf?lang=fi](http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2009/liitteet/opm12.pdf?lang=fi)
- Opetusministeriö (2009b) Opetusministeriön kirjastopolitiikka 2015. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2009/liitteet/opm32.pdf?lang=fi](http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2009/liitteet/opm32.pdf?lang=fi)
- Opetus- ja kulttuuriministeriö (2012a) Audiovisuaalinen kulttuuri digitaalisessa ympäristössä. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2012/liitteet/okm31.pdf?lang=en](http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2012/liitteet/okm31.pdf?lang=en)

Opetus- ja kulttuuriministeriö (2012b) Lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämissuunnitelma 2012–2015. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2012/liitteet/OKM06.pdf](http://www.minedu.fi/OPM/Julkaisut/2012/liitteet/OKM06.pdf)

Opetus- ja kulttuuriministeriö (2013) Hyvä medialukutaito. Suuntaviivat 2013–2016. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2013/liitteet/OKM11.pdf?lang=en](http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2013/liitteet/OKM11.pdf?lang=en)

Opetus- ja kulttuuriministeriö (2014) Ehdotus lastenkulttuuripoliittiseksi ohjelmaksi. Opetus- ja kulttuuriministeriön työryhmämuistioita ja selvityksiä 2014:6. Saatavilla [www-aineistona: http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2014/liitteet/tr6.pdf?lang=fi](http://www.minedu.fi/export/sites/default/OPM/Julkaisut/2014/liitteet/tr6.pdf?lang=fi)

Potter, W.J. (2010) The State of Media Literacy. *Journal of Broadcasting & Electronic Media*, 54 (4), 675-696.

Rantala, L. (2011) Finnish media literacy education policies and best practices in early childhood education and care since 2004. *Journal of media literacy education* 3 (2), 123–133.

Savolainen, T. (2011) Lapset ja media. Kolmen hankekokonaisuuden arviointi. Helsinki: Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämisyhdistys. Saatavilla [www-aineistona: http://www.cupore.fi/documents/LapsetJaMedia.pdf](http://www.cupore.fi/documents/LapsetJaMedia.pdf)

Seppänen, J. & Väliaverron, E. (2012) *Mediayhteiskunta*. Tampere: Vastapaino.

Sihvonen, J. (2004) *Mediatajunnan paluu*. Helsinki: Like.

Tuomi, J. & Sarajarvi, A. (2009) *Laadullinen tutkimus ja sisällönanalyysi*. Helsinki: Tammi.

Vesterinen, O. (2011) *Media Education in the Finnish School System: A Conceptual Analysis of the Subject Didactic Dimension of Media Education*. Helsinki: Helsingin yliopisto.

Vesterinen, O., Vahtivuori-Hänninen, S., Oksanen, U., Uusitalo, A. & Kynäslähti, H. (2006) Mediakasvatus median ja kasvatuksen alueena – Deskriptiivisen mediakasvatuksen ja didaktiikan näkökulmia. *Kasvatus* 37 (2), 148–161.

Liite 1: Tiedonkeruulomake

Taustatiedot

Hakijaorganisaatio

Hankkeen nimi

Hankkeen hakema ja sille myönnetty summa (h / m)

Avustuksen hakuvuosi

Hankkeen kesto

Hankkeen sisältö

Kenelle hankkeen toiminta on suunnattu? (Kohderyhmät)

Mitä hankkeessa on suunniteltu tehtävän? (Toiminnot)

Millaiset ovat hankkeen tavoitteet?

Onko hanke perusteltu tutkimusperustaisesti?

Yhteistyökumppanit

Liite 2: Avustusmäärärahat

Opetus- ja kulttuuriministeriön kirjastojen avustukset

Kirjastojen perustamishankkeet ja kirjastoautot

Yhteispohjoismainen kirjastoautotoiminta

Erityistehtävien tukeminen

Keskitettyt verkkopalvelut

Kehittämis- ja kokeilutoiminta

Opetus- ja kulttuuriministeriön nuorisotyön avustukset

Avustukset nuorisotilojen hankkimiseen, rakentamiseen ja peruskorjaamiseen

Avustukset lasten ja nuorten paikalliseen harrastustoimintaan

Avustukset hallituksen lapsi- ja nuorisopolitiikan kehittämisohjelman toimeenpanoon

Avustukset nuorten tieto- ja neuvontapalveluihin sekä verkkomedioihin

Kansalliset avustukset nuorten työpajatoimintaan

Valtakunnallisten nuorisojärjestöjen ja nuorisotyön palvelujärjestöjen vuosiavustukset sekä muiden nuorisotyötä harjoittavien järjestöjen vuosiavustukset

Avustukset etsivään nuorisotyöhön

Kehittämisavustukset nuorisotyön ja -toiminnan ensisijaisesti valtakunnallisiin hankkeisiin

Nuorisoalan kansainvälisen toiminnan tukeminen

Avustukset nuorten kulttuuritapahtumille

Opetus- ja kulttuuriministeriön kulttuuriin ja taiteeseen liittyvät avustukset

Kulttuurin matkailullinen tuotteistaminen

Kulttuurinen ulkosuomalaistoiminta

Taiteenalojen tiedotuskeskusten toiminta ja ulkomaille suunnatut kulttuurilehdet

Suomen ulkomailta toimivien instituuttien kulttuurivienti- ja kehittämishankkeet

Kulttuurilehdet

Ystävyyssseurat

Suomen ulkomailta toimivat kulttuuri-instituutit

Valtakunnalliset tanssitaidejärjestöt

Valtakunnalliset valokuva-alan järjestöt

Valtakunnalliset rakennustaiteen alan järjestöt

Valtakunnalliset kuvataidejärjestöt

Valtakunnalliset kirjallisuuden alan järjestöt, instituutit ja kirjailijatalot

Säveltaidetta tai sen harrastamista edistävät valtakunnalliset järjestöt ja musiikki-instituutit

Valtakunnalliset muotoilualan järjestöt

Valtakunnalliset näyttämötaidejärjestöt

Kulttuurin matkailullinen tuotteistaminen

Kulttuurinen ulkosuomalaistoiminta

Taiteenalojen tiedotuskeskusten toiminta ja ulkomaille suunnatut kulttuurilehdet

Suomen ulkomailta toimivien instituuttien kulttuurivienti- ja kehittämishankkeet

Lastenkulttuurikeskukset

Kulttuurilehdet

Ystävyyssseurat

Suomen ulkomailta toimivat kulttuuri-instituutit

Valtakunnalliset tanssitaidejärjestöt

Valtakunnalliset valokuva-alan järjestöt

Valtakunnalliset rakennustaiteen alan järjestöt

Valtakunnalliset kuvataidejärjestöt

Valtionavustukset on tarkoitettu kuvataiteen valtakunnallisten järjestöjen toimintaan.

Valtakunnalliset kirjallisuuden alan järjestöt, instituutit ja kirjailijatalot

Säveltaidetta tai sen harrastamista edistävät valtakunnalliset järjestöt ja musiikki-instituutit

Valtakunnalliset muotoilualan järjestöt

Valtakunnalliset näyttämötaidejärjestöt

Valtakunnallisille elokuva- ja audiovisuaalisen kulttuurin järjestöille

Mediataiteenalan valtakunnalliset järjestöt

Valtakunnalliset sarjakuva-alan järjestöt

Kulttuuriviennin hankkeiden hankevalmistelu

Valtionosuuden piirissä olevat valtakunnalliset tai alueellisesti merkittävät teatterit tai orkesterit ja teattereiden tai orkestereiden kehittämishankkeet

EU:n Kulttuuri-ohjelmassa ja Luova Eurooppa -ohjelmassa menestyneille suomalaistoimijoille

Taiteen ja kulttuurin kehittämishankkeet kunnissa ja alueilla

Mediakasvatuksen kehittäminen

Avustus kulttuurin ja taiteen digitaalisten aineistojen saatavuuden ja avoimen tiedon hyödyntämisen edistämiseen

Avustus suomalaisen näytelmän vientiin: Edinburgh Fringe, "From Start to Finnish" vuonna 2014

Avustus kulttuuriviennin hankkeisiin, painopisteenä Kiinan ja Aasian kulttuuriviennin edistäminen

Taiteilijoiden toimeentulon ja työllisyyden kehittäminen sekä vapaan kentän tuki

Jean Sibeliuksen juhlavuosi 2015

Langattomien radiomikrofonien siirtymävaiheen kustannukset

Taiteen ja kulttuurin Venäjä-ohjelman toimeenpano

Suomalais-ugrilainen kulttuuriyhteistyö Venäjän kanssa

Kulttuuriviennin kärkihankkeet

Monikulttuurisuuden tukeminen ja rasismiin vastainen työ

Avustukset nuoria työllistäviin kulttuuriaineistojen digitointia ja verkkosaatavuutta edistäviin hankkeisiin

Vammaisyhteisöjen kulttuuritoiminta ja kulttuurin saavutettavuuden edistäminen

Rauhantyyden edistäminen

Kuntien kulttuuritoiminnan kehittämis- ja kokeilutoiminta sekä erityistehtävät

Valtakunnalliset museo- ja kulttuuriperintöalan järjestöt

Valtakunnalliset taide- ja kulttuuritapahtumat

Valtakunnallisten erikoismuseoiden toiminta

Nuorten työllistäminen taiteen, kulttuurin ja luovan talouden hankkeisiin

Valtion ylimääräinen taiteilijaeläke

Taiteen ja kulttuurin yleiset projektit

Tanssin aluekeskukset

Taiteilijaeläkkeeseen liittyvät perhe-eläkkeet

Luovan talouden ja kulttuuriyrittäjyyden kehittämishankkeet

Maailmanperintökohteiden tutkimus- ja valistustoiminta

Museoiden valtionosuudet

Teattereiden ja orkestereiden valtionosuudet

Opetus- ja kulttuuriministeriön koulutukseen liittyvät avustukset

Taiteen perusopetuksen ylimääräinen valtionavustus

Valtionavustus pedagogiseen ICT-käytön ohjaukseen

Erytisavustus taiteen perusopetuksen itsearviointimallin käyttöönottamiseksi

Oppilaitosten ja päiväkotien sisäilma- ja kosteusvauriohankkeet

Oppilaitosten perustamishankkeet

Erytisavustus perusopetuksen opetusryhmien pienentämiseen

Erytisavustus tasa-arvoa edistäviin toimenpiteisiin

Korkeakoulutettujen oppisopimustyyppinen täydennyskoulutus

Maahanmuuttajataustaisen ja maahanmuuttajien koulutustehtävissä työskentelevän ja näihin tehtäviin tähtäävän opetus- ja ohjaushenkilökunnan täydennyskoulutus

Avustus laatukriteerien käyttöönottoon

Lukion opinto-ohjauksen kehittäminen

Valtionavustukset järjestöjen sivistystyöhön

Valtionavustukset kotitalousneuvontajärjestöille sekä käsi- ja taideteollisuusjärjestöille

Opetus- ja kulttuuriministeriön liikunta-avustukset

Liikuntapaikkojen rakentamista, ylläpitoa tai käyttöä palveleva tutkimus- ja kehitystyö

Liikunnan koulutuskeskusten liikuntapaikkojen ja vapaa-aikatiilojen perustamishankkeet

Liikunnallisen elämäntavan valtakunnalliset kehittämishankkeet

Lasten ja nuorten liikunnan paikallisten kehittämishankkeiden avustukset

Aikuisten terveyttä edistävän liikunnan paikallisten kehittämishankkeiden avustukset

Liikuntatiede: tutkimusprojektit

Liikuntatiede: tutkimusyhteisöt ja tiedonvälitysyhteisöt

Liikunnan strategisen selvitys- ja tutkimustoiminnan hankkeet

Seuratoiminnan kehittämistuki (seuratuki) 2014–2015

Liikuntapaikkojen ja vapaa-aikatiilojen perustamishankkeet

Kehittämisavustus kunnille maahanmuuttajien kotouttamiseen liikunnan avulla

Liikunnan koulutuskeskusten valtionavustukset

Urheiluakatemioiden valtionavustukset

Liikuntajärjestöjen toiminta-avustukset

Järjestötoiminnan kehittäminen Liikkuvassa koulussa – täydentävä, kokeileva haku

Kansainvälisten arvokisojen tappiotakuu

Kansainvälisten liikuntakongressien järjestäminen

Liikunnan yleiset projektit

Urheilijoiden valmennus- ja harjoitteluapurahat

Opetushallituksen opetustoimen henkilöstökoulutukseen liittyvät avustukset

Aikuiskoulutukseen liittyvä henkilöstökoulutus

Ammatilliseen koulutukseen liittyvä henkilöstökoulutus

Koko opetustoimen henkilöstöä koskeva täydennyskoulutus

Sivistysjohdon, oppilaitosjohdon ja johtoryhmien koulutus

Vapaaseen sivistystyöhön liittyvä henkilöstökoulutus

Yleissivistävään koulutukseen liittyvä henkilöstökoulutus

Opetushallituksen koulutuksen kehittämiseen liittyvät avustukset

Ammatillisen koulutuksen kehittämiseen liittyvät avustukset

Oppimisympäristöjen kehittämiseen ja monipuolistamiseen liittyvät avustukset

Vapaan sivistystyön kehittämiseen liittyvät avustukset

Yleissivistävän koulutuksen kehittämiseen liittyvät avustukset

Liite 3: Selvityksessä tarkastellut hankkeet aakkos- ja vuosijärjestyksessä hakijaorganisaation mukaan

Aikakauslehtien Liitto ry	Lehdentekijän mediakasvatustavat	2013
AP Haglund Oy / Amazement	Kaikki kuvaa -sivuston jatkokehitys 2013–14	2013
AP Haglund Oy / Amazement	Kaikki kuvaa -elokuvakasvatustavustalon kehittämishankkeeseen	2012
Asiantuntijaosuuskunta Turun Norssi -palvelut / Turun normaalikoulu	"Virtaa liitutauluun" – Satakunnan toisen asteen oppilaitosten TVT:n opetuskäytön koulutushanke	2009
Autismisäätiö	Sarjissorvi	2013
AV-arkki ry	"Mediataide kasvattaa!" AV-arkin mediakasvatustavustalon hanke	2011
AV-arkki ry, suomalaisen mediataiteen levityskeskus	AV-arkin mediakasvatustavustalon hanke 2013–2014 Mediataide kasvattaa!	2013
AV-arkki ry, suomalaisen mediataiteen levityskeskus	AV-arkin mediakasvatustavustalon hanke 2012–2013 "Mediataide kasvattaa!"	2012
Axxell Utbildning AB	WhatsApp	2012
Bildningsforum	eForum	2010
Center för livslångt lärande vid Åbo Akademi och yrkeshögskolan Novia	E-resurser och IKT i skolan: se möjligheterna i din miljö – och hämta nya intryck utifrån	2012
Centret för livslångt lärande vid Åbo akademi och yrkeshögskolan Novia	Online – på lärarnas villkor	2013
Centret för livslångt lärande vid Åbo Akademi och Yrkeshögskolan Novia, Åbo-enheten	UMaMI I / svenska	2010
Centret för livslångt lärande vid Åbo Akademi och Yrkeshögskolan Novia, Åbo-enheten	IKT-fortbildning för 2:a stadiets lärare	2010
Centret för livslångt lärande vid Åbo Akademi, Vasa	Digitala innovationer och lärande	2011
Curly ry	Verkko Curly – nuorille toiminnallista mediakasvatusta verkossa	2010
DocPoint – Helsingin dokumenttielokuvafestivaaliyhdistys ry	DOKKINO – lasten ja nuorten dokumenttielokuvatapahtuman järjestäminen 2009	2009
Espoon kaupunginkirjasto / lastenkirjastoryhmä	KULPS! kirjastopolun oppimateriaalit	2009
Espoon seudun koulutusyhtymä	Omnia Opening/Omnia	2010
Espoon Steinerkoulun kannatusyhdistys ry	Tieto- ja viestintäteknikka steinerpedagogisessa oppimisympäristössä	2012
Finlands Svenska Ungdomsförbund FSU rf	Specialunderstöd för informations- och rådgivningstjänster samt nätmedier för unga	2010
Fortbildningsinstitut vid Åbo Akademi	Nätpedagogik	2009
Fortbildningsinstitut vid Åbo Akademi	Undervisning, inläring och de nya medierna	2009

Förbundet de utvecklingsstördas väl/Lärum	Kom i kapp Mängprofessionellt arbetssätt med stöd av IKT och lättläst material	2012
Förbundet för arbetar- och medborgarinstitut i Svenskfinland, FAMI rf	eForum	2013
Hangon kaupungin kulttuuritoimi	Teatteria lapsille ja nuorille Hangossa	2009
Helsingfors Universitet, Utbildnings- och utvecklingscentret Palmenia	Digitala verktyg som inspiration i undervisningen	2013
Helsingin kaupunginkirjasto – Yleisten kirjastojen keskuskirjasto	Mediakasvatus ja tiedonhaku	2012
Helsingin kaupunginkirjasto – Yleisten kirjastojen keskuskirjasto	Lapset, media ja kirjastot - hanke 2011	2011
Helsingin kaupunginkirjasto – Yleisten kirjastojen keskuskirjasto	kirjastot.fi-kehittäminen	2012
Helsingin kaupunginkirjasto – Yleisten kirjastojen keskuskirjasto	Lasten verkkopalvelu Okariino.fi 2011	2011
Helsingin kaupunginkirjasto – Yleisten kirjastojen keskuskirjasto	Kirjastokanava.fi	2009
Helsingin yliopisto Koulutus- ja kehittämiskeskus Palmenia	Roolipeli verkossa ja kasvokkain opetuksen välineenä	2011
Helsingin yliopisto Koulutus- ja kehittämiskeskus Palmenia	Rehtori verkossa	2010
Helsingin yliopisto Koulutus- ja kehittämiskeskus Palmenia	Ammattiope 2.0	2011
Helsingin yliopiston Viikin normaalikoulu	AntiVirus – etäkoulunkäyntiä sairautapauksen sattuessa	2011
Helsingin yliopiston Viikin normaalikoulu	Sormet – Arjen oppimiskokemukset sulautuvissa oppimisympäristöissä	2011
Hengityslitto Heli ry / Ammattiopisto Luovi	Luovimalla verkkoon	2011
Hengityslitto ry / Ammattiopisto Luovi	Täpytin tukena työhön ja itsenäiseen elämään	2013
Hermia Oy	Opening / Hermia	2010
Hyria Koulutus Oy	MOBITOP, Työpaikkaohjausta mobiilisti	2011
Hämeen ammatillisen korkeakoulutuksen kuntayhtymä	Open päivitys 2 vapaa sivistystyö	2012
Hämeen ammatillisen korkeakoulutuksen kuntayhtymä	Virtuaalikyky – oppimista tukevien toimintamallien jakaminen aktiivisessa toimijaverkostossa	2012
Hämeenlinnan seudun koulutuskuntayhtymä	Somepedia – toisen asteen kohtauspaikka	2012
Hämeenlinnan seudun koulutuskuntayhtymä / koulutuskeskus Tavastia	Somemobimamu	2012
IhmeFilmi ry	Elokuvakasvatushanke IhmeFilmi	2011
Itä-Savon koulutuskuntayhtymä	Smart & Mobile SAMI	2011
Itä-Suomen yliopisto	Eloa medialla! 11op	2013
Itä-Suomen yliopisto, Filosofinen tiedekunta, Soveltavan kasvatustieteen ja opettajankoulutuksen osasto	Nettisukupolvi ja ammatillisen koulutuksen uudet haasteet	2010
Itä-Suomen yliopisto Koulutus- ja kehittämisspalvelu Aducate	Oppiva koulu muuttuvassa oppimaisemassa	2012
Itä-Suomen yliopisto Koulutus- ja kehittämisspalvelu Aducate	TVT koulun johtamisen välineenä ja pedagogisen kulttuurin kehittäjänä	2011
Itä-Suomen yliopisto Koulutus- ja kehittämisspalvelu Aducate	Sosiaalinen media ja Second Life opettajan pedagogiikan ja ammatillisen kehittymisen tukena	2012

Itä-Suomen yliopisto Koulutus- ja kehittämisspalvelu Aducate	Muuttuva oppimaisema – tulevaisuuden koulun horisontti	2011
Itä-Suomen yliopiston LUMA-keskus, ISY	Uudet oppimisympäristöt luonnontieteiden ja matematiikan opettajien elinikäisen oppimisen vahvistajina	2012
Joensuun yliopisto, Soveltava kasvatustiede -oppiaine, Kasvatustieteiden tiedekunta	Koulun ulkopuoliset oppimisympäristöt osana perusopetusta	2009
Jyväskylän kaupunginkirjasto – Keski-Suomen maakuntakirjasto	Kirjasto mediakasvattajana	2010
Jyväskylän koulutuskuntayhtymä, lukiokoulutuksen liikelaitos	Sosiaalisen median koordinoitihanke	2011
Jyväskylän koulutuskuntayhtymä, lukiokoulutuksen liikelaitos	Mobiiliopetusteknologia lukiolaisen arjessa ja oppimisen tukena	2011
Kajaanin kaupunginkirjasto – Kainuun maakuntakirjasto	Kirjastopolku	2011
Kansanvalistusseura	Uutisikkuna maailmalle	2012
Kansanvalistusseura / KVS-instituutti	KULKURI – ulkomailla asuvan oppilaan verkkokoulu	2011
Kansanvalistusseura / KVS-instituutti – Oriveden opisto	Verkonpainosta vempelleeksi – tv-t musiikinopetuksen tukena	2012
Kansanvalistusseura / KVS-instituutti – Oriveden opisto	Videokuvaus kirjoittajalukion äidinkielen ja kirjoittamisen opetuksen tukena	2012
Karhukunnat (Pori, Huittinen, Kokemäki, Harjavalta, Nakkila, Ulvila, Luvia, Pomarkku, Merikarvia)	Karhukuntien nuorten mediahanke	2011
Kehitysvammaisten Tukiliitto ry	Teatterista voimaa vuorovaikutukseen	2012
Kehitysvammaliitto / Oppimateriaalikeskus Opike	Tieto- ja viestintäteknikka ja erityisopetus	2010
Kehitysvammaliitto Oppimateriaalikeskus Opike	Tieto- ja viestintätaidot erityisopetuksessa II	2009
Kehitysvammaliitto ry / Oppimateriaalikeskus Opike	Tieto- ja viestintäteknikka erityisopetuksessa	2012
Kerhokeskus – koulutyön tuki ry	Mediakasvatuksen oppimispolku	2009
Kerttu Saalasti Säätiö	Luovat oppimisympäristöt, matematiikka ja teknologiakasvatus	2011
Keski-Pohjanmaan koulutusyhtymä	Metsäalan digitaalisten oppimisympäristöjen kehittäminen, DIGIMOTO	2013
Keski-Pohjanmaan koulutusyhtymä	KeHoVer – kestävämpää henkilökohtaista oppimista verkossa	2011
Keski-Suomen LUMA-keskus (Jyväskylän yliopisto)	Valtakunnallinen LUMA-koulutus: Kokeellisuus monitieteisessä oppimisympäristössä	2012
Kokkolan yliopistokeskus Chydenius	TVT koulun johtamisen välineenä ja pedagogisen kulttuurin kehittäjänä	2011
Kokkolan yliopistokeskus Chydenius	TVT:n opetuskäytön kehittäminen perusopetuksessa ja lukiossa	2010
Kokkolan yliopistokeskus Chydenius	Oppimisympäristöjen ja TVT:n opetuskäytön kehittäminen peruskouluissa ja lukioissa	2009
Kotkan-Haminan seudun koulutuskuntayhtymä	TutKIVA oppiminen verkossa	2013
Koulukinoyhdistys ry – Skolbioförening ry	Elokuva- ja mediakasvatuksen koulutuskierroksen konseptointi opettajankoulutuslaitosten didaktikkojen käyttöön	2013

Koulukinoyhdistys ry – Skolbioförening ry	Jatkoa elokuva- ja mediakasvatuksen koulutuskierroille	2012
Koulukinoyhdistys ry – Skolbioförening ry	Kelaamo-sivusto	2011
Koulukinoyhdistys ry – Skolbioförening ry	Lapset ja media -hankkeen jatkotoimien koordinointi vuonna 2010	2010
Koulukinoyhdistys ry – Skolbioförening ry	Kansallinen dvoted-sivusto	2010
Koulutus- ja kehittämiskeskus Palmenia	Innostavaa oppimista: TVT opettajayhteisön tukena pedagogisessa muutoksessa	2013
Koulutus- ja kehittämiskeskus Palmenia	Digiajan opettaja ja oppimisyhteisö	2013
Koulutus- ja kehittämiskeskus Palmenia	Digitaalisen ajan opettaja	2012
Koulutus- ja kehittämiskeskus Palmenia	Pedaali pohjaan III – verkkoja kokemassa ja saalista jakamassa	2010
Koulutuskeskus Salpaus	Opening	2010
Koulutuskuntayhtymä Tavastia	Somepedia – I will graduate	2013
Koulutuskuntayhtymä Tavastia	Somemobimamu	2013
Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämissätiö	Kansallisen mediakasvatuksen edistämisen ja selvityshanke	2013
Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämissätiö	Kansallisen mediakasvatuksen edistämisen jatkohanke	2012
Kulttuuripoliittisen tutkimuksen edistämissätiö	Kansallisen mediakasvatuksen koordinointi ja edistäminen	2011
Käpylän Yhdyskuntaklubi ry	Valtakunnallisen netti-TV-hankkeen jatkokehittäminen ja vakiinnuttaminen nuorten kansalaisvaikuttamisen välineenä osana kansallista ja kansainvälistä kulttuuriyhteistyötä.	2012
Käpylän Yhdyskuntaklubi ry	Valtakunnallisen netti-TV-hankkeen jatkokehittäminen ja vakiinnuttaminen nuorten kansalaisvaikuttamisen välineenä osana kansallista ja kansainvälistä kulttuuriyhteistyötä	2011
Käpylän Yhdyskuntaklubi ry	Valtakunnallisen netti-TV-hankkeen jatkokehittäminen ja vakiinnuttaminen nuorten kansalaisvaikuttamisen välineenä osana kansallista ja kansainvälistä kulttuuriyhteistyötä.	2010
Käpylän Yhdyskuntaklubi ry	Netti-TV	2009
Laitosteatteri ry / SuuriHiiri	Meillä on unelma – kouluilla vierailuva mediakasvatuksellinen musiikkiteatteriesitys ja työpajat	2009
Lapin yliopisto, kasvatustieteiden tiedekunta	Opettajana verkossa	2012
Lapin yliopisto, Kasvatustieteiden tiedekunta, opetus- ja kasvatusalan täydennyskoulutusyksikkö	Mobiililaitteet musiikinopetuksessa	2013
Lapin yliopisto, Kasvatustieteiden tiedekunta, opetus- ja kasvatusalan täydennyskoulutusyksikkö	Tieto- ja viestintäteknikan sekä mobiililaitteiden pedagogisia sovelluksia perusopetuksessa	2013
Lapin yliopiston koulutus- ja kehittämispalvelut	TVT koulun johtamisen välineenä ja pedagogisen kulttuurin kehittäjänä	2011
Lapin yliopiston koulutus- ja kehittämispalvelut	Oppimista tukevat opetuksen järjestelyt -verkostohanke	2011
Lapin yliopiston koulutus- ja tutkimuspalvelut	Aineenopettaja monipuolisena toimijana verkossa	2011

Lasten ja nuorten taidekeskuksen säätiö	Lasten ja nuorten animaatiofestivaali lasten kulttuurikeskus Villa Artussa Hyvinkäällä kesällä 2012	2012
Loma-Nurmes Oy / Hyvärilän nuorisokeskus	Nuorten GIGABITTI-medialeirit Hyvärilän nuorisokeskuksessa v. 2012	2012
Loma-Nurmes Oy / Hyvärilän nuorisokeskus	Eetteristä Itään	2012
Loma-Nurmes Oy / Hyvärilän nuorisokeskus	Hyvärilän nuorisokeskuksen kansainvälinen elokuvaleiri	2009
Länsirannikon Koulutus Oy WinNova	Laajennettu työssä oppiminen sosiaalisen media tuella, LASSO	2011
Mannerheimin lastensuojeluliitto ry	Media lapsen mielessä	2013
Mannerheimin lastensuojeluliitto ry	Yhteispelillä – mediakasvatus osaksi kasvatusta	2012
Mannerheimin lastensuojeluliitto ry	Mediakasvatusta vauva- ja pikkulapsiperheisiin	2011
Mannerheimin lastensuojeluliitto ry	Viisaasti verkossa	2010
Mannerheimin lastensuojeluliitto ry	Muksut ja media	2009
Mediakasvatuskeskus Metka ry	MobiiliMetkaa Museossa – iloa ja oppia mediavälineiden avulla	2013
Mediakasvatuskeskus Metka ry	Maailmanpiiri – maahanmuuttajanuorten digitarinat	2012
Mediakasvatuskeskus Metka ry	Ajaton tarina – tarina oman mediatuottamisen lähtökohtana -hanke	2012
Mediakasvatuskeskus Metka ry	Mainiot mediaperheet -kehittämishanke	2011
Mediakasvatuskeskus Metka ry	Lasten ja nuorten valtakunnallinen Mediakasvatuksen resurssikeskus	2010
Mediakasvatuskeskus Metka ry	Lasten ja nuorten valtakunnallinen Mediakasvatuksen resurssikeskus	2009
Mediakasvatuskeskus Metka ry	Koko perhe pelittää, mediavinkkausta ja muksumediaa kirjastoille	2009
Mediakasvatuskeskus Metka ry	Varhaiskasvatuksen verkkomateriaalin tuotantohanke	2011
Mediakasvatusseura ry	Mediakasvatuksen kehittämishankekokonaisuus	2013
Mediakasvatusseura ry	Mediakasvatuksen kehittäminen 2014	2013
Mediakasvatusseura ry	Mediakasvatus.fi-verkkopalvelun kehittäminen, tiedotus ja koulutus, kansainvälinen mediakasvatusseminaari sekä koulutusmateriaalin kehittäminen	2012
Mediakasvatusseura ry	Mediakasvatus.fi-sivuston käytettävyyden kehittäminen ja kävijäkartoitus, alakouluikäisten kasvattajien tukipalvelu, Mediakasvatus Suomessa 2012 -selvitystyö	2011
Mediakasvatusseura ry	Mediakasvatus.fi-sivuston kehittäminen ja portaaliin liittyvä koulutushanke sekä Lasten mediabarometrin jatkotutkimus ”Lapset mediakasvatuksen kohteina perheissä”	2010
Mediakasvatusseura ry	Mediakasvatus.fi-sivuston kehittäminen, kansainvälisen mediakasvatustyön edistäminen 2010 sekä Lasten mediabarometri -tutkimuksen pilotointi	2009
Metropolia ammattikorkeakoulu	Sulassa somessa – sosiaalisen median työkalut sulautuvan oppimisen mahdollistajana	2013
Mikkelin kaupunginhallitus / Otavan opisto	Opening	2010

Nuoren Voiman Liitto	Lasten ja Nuorten Verkkokirjoittajakoulu Sulkasato	2010
Nuorisokeskus Villa Elba	Tee mediateko! Vapaaehtoistyö ja osallisuus median keinoin	2011
Nuorisokeskus Villa Elba	Bio Bio Villa Elban ympäristö- ja mediakasvatuksen pilottihanke	2010
Nuorisotutkimusseura ry	Mediakasvatuksen tutkimuksellinen kehittäminen	2013
OK-opintokeskus / Opintotoiminnan keskusliitto ry	Opetushenkilöstön koulutus / KOMPETENSSI-hanke	2010
Opetusalan koulutuskeskus Educode Oy	Oppilaitos tietoyhteiskunnassa – Osaaminen ja rakenteet päivitetuille Ope.fi taitotasolle	2012
Opetusalan koulutuskeskus Educode Oy	Pelit, simulaatiot ja mobiilius oppimisessa	2011
Opetusalan koulutuskeskus Educode Oy	INNOVOIMAA 3.0	2011
Opetusalan koulutuskeskus Educode Oy	Opettaja.tv:n verkkotäykkäri	2010
Otavan opisto	Avainpeli – Pelillinen opetus monikulttuurisen kotiavaimen tukena	2012
Otavan opisto	Open päivitys 2 vapaa sivistystyö	2012
Oulun yliopisto / Koulutus- ja tutkimuspalvelut	Aineenopettaja monipuolisena toimijana verkossa	2011
Oulun yliopisto / Koulutus- ja tutkimuspalvelut	TVT koulun johtamisen välineenä ja pedagogisen kulttuurin kehittäjänä	2011
Oulun yliopisto / Koulutus- ja tutkimuspalvelut	Oppimista tukevat opetuksen järjestelyt -verkostohanke	2011
Oulun yliopisto / Koulutus- ja tutkimuspalvelut	Valmiina tietoyhteiskuntaan	2011
Oulun yliopisto / Koulutus- ja tutkimuspalvelut	Verkkopedagogiikkaa – aikuisten oikeesti	2011
Oulun yliopisto / Koulutus- ja tutkimuspalvelut	Vireään kasvuun verkossa	2011
Oulun yliopisto / Koulutus- ja tutkimuspalvelut	Oppimisen taidot ja opetuksen monipuolistaminen – Innovatiivisuutta tietoverkoista	2009
Oulun yliopisto, Täydentävien opintojen keskus	Opettajan Ope.fi -polku tietoyhteiskuntaosaamiseen	2013
Oulun yliopisto, Täydentävien opintojen keskus	Verkkopedagoginen osaaminen vahvaksi vapaassa sivistystyössä	2013
Oulun yliopisto, Täydentävien opintojen keskus	Verkkopedagogiikkaa vapaaseen sivistystyöhön	2012
Pelastakaa lapset ry	Lapset, Media ja Kansalaisuus – vastuullista toimijuutta ja lasten tuottamaa kulttuuria	2013
Pelastakaa lapset ry	Lasten tieto- ja viestintätekniikka sekä osallistavien mediataitojen edistäminen	2011
Pelastakaa lapset ry	Voimauttava osallisuus lasten media-arjessa	2012
Pelastakaa lapset ry	Hiiripiiri-aineiston tuottaminen ja levittäminen esi- ja alkuopetukseen sekä varhaiskasvatuksen käyttöön	2009
Plan Suomi Säätiö	Media- ja taidekuvan lukutaidon edistäminen ja lapsen oikeudet	2013
Pohjois-Karjalan alueellinen elokuvayhdistys ry	Elokuva koulujen monikulttuurisuuskasvatuksen tukena	2010
Pohjois-Satakunnan kansanopiston kannatusyhdistys ry	eOhjaajana kuidulla ohjauksen menetelmiin	2013
Pohjois-Suomen koulutuskeskussäätiö	Sosiaalisen median (some) käyttö tulevaisuuden oppimisympäristönä	2011

Porin Kaupunki / vapaa-aikavirasto / nuorisoyksikkö	Karhukuntien nuorten mediahanke	2012
Rovaniemen kaupunki	Taikalamppu Lapin lastenkulttuuriverkosto	2012
Rovaniemen kaupunki	Taikalamppu Lapin lastenkulttuuriverkosto	2011
Rovaniemen kaupunki	Taikalamppu Lapin lastenkulttuuriverkosto	2010
Rovaniemen kaupunki	Taikalamppu Lapin lastenkulttuuriverkosto	2009
Rovaniemen kaupunki	Taikalamppu Lapin lastenkulttuuriverkosto	2009
Rovaniemen kaupunki, Rovaniemen kaupunginkirjasto – Lapin maakuntakirjasto	Samassa veneessä, yhteisillä työkaluilla – opetussuunnitelman mukaisia välineitä kirjaston ja koulun väliseen yhteistyöhön	2010
Saamelaiskäräjät / Alkuperäiskansojen elokuvakeskus Skábma	Saamelaislasten mediakasvatuksen kehittämiseen	2013
Saamelaiskäräjät / Alkuperäiskansojen elokuvakeskus Skábma	Saamelaislasten mediakasvatuksen kehittämiseen	2012
Saamelaiskäräjät / Alkuperäiskansojen elokuvakeskus Skábma	Saamelaislasten mediakasvatuksen kehittämiseen	2011
Saamelaiskäräjät / Alkuperäiskansojen elokuvakeskus Skábma	Saamelaislasten mediakasvatuksen kehittämiseen	2010
Saamelaiskäräjät / Alkuperäiskansojen elokuvakeskus Skábma	Saamelaislasten mediakasvatus	2009
Saimaan mediakeskus	Äidinkielen opetus ja uudet sosiaaliset mediat	2009
Salon kaupunki / Kulttuuriasiain yksikkö	ME – mediakasvatus kunnan jokaisen 1–16-vuotiaan oikeudeksi oppimateriaalin tuottaminen	2011
Sastamalan koulutus kuntayhtymä	Mobiilisovelluksia moniammatillisesti	2013
Sastamalan koulutus kuntayhtymä	Sosiaalisen median opetus käyttö (painopiste 2), Etäopetus tutuksi (painopiste 4)	2011
Satakunnan koulutusyhtymä	Sosiaalinen media TOY-mallissa	2011
Suomen 4H-liitto	Yhdessä verkkoon!	2013
Suomen CP-liitto ry	Kuvia ja kavereita	2012
Suomen elokuvakontakti ry	Lyhyt ja dokumenttielokuvan hyödyntäminen opetusmateriaalina valtakunnallisen perusopetussuunnitelman mukaisesti + kolme muuta käyttötarkoitusta.	2013
Suomen elokuvakontakti ry	Kinobox'it	2012
Suomen elokuvakontakti ry	KINOBOXIT	2012
Suomen elokuvakontakti ry	Mediapedagoginen sisällöntuotanto sekä elokuva- ja mediakasvatuksen koulutuskiertue	2012
Suomen elokuvakontakti ry	Lyhyt- ja dokumenttielokuvan hyödyntäminen opetusmateriaalina valtakunnallisen perusopetussuunnitelmien mukaisesti / elokuva- ja mediakasvatuksen koulutuskiertue opettajankoulutuslaitoksiin vuonna 2012	2011
Suomen eOppimiskeskus ry	Open päivitys 3 ammatillinen	2013
Suomen eOppimiskeskus ry	Open päivitys 3 yleissivistävä	2013
Suomen eOppimiskeskus ry	Open päivitys 3 aikuiskoulutus	2013
Suomen eOppimiskeskus ry	Open Päivitys vapaa sivistystyö	2012
Suomen eOppimiskeskus ry	Open Päivitys ammatillinen	2011
Suomen eOppimiskeskus ry	Luoti-koulutus	2011
Suomen kirjastoseura – Finlands biblioteksforening r.y.	Mediakasvatuksen vakiinnuttaminen yleisissä kirjastoissa	2012

Suomen kirjastoseura – Finlands biblioteksförening r.y.	Lapset, media ja kirjastot	2009
Suomen kirjastoseura – Finlands biblioteksförening r.y.	Lapset, media ja kirjastot	2009
Suomen museoliitto ry	Linkki – museot mediakasvattajiksi	2013
Suomen Nuorisovaltuustojen Liitto – Nuva ry	Nuorten vaikute-verkkomedia	2012
Suomen Nuorisovaltuustojen Liitto – Nuva ry	Nuorten sähköinen verkkomedia Vaikute.net	2013
Suomen sarjakuvaseura ry	Tutkiva sarjakuva: sarjakuva pedagogisena välineenä	2011
Suomen sarjakuvaseura ry	Vuorovaikutusta sarjakuvalla -hanke	2011
Svenska Österbotten förbund för utbildning och kultur / Yrkesakademin i Österbotten	iLearn2 – Utvecklingskraft genom nätverk för e-lärande	2013
Svenska österbottens förbund för utbildning och kultur	iLearn: Nätverk för e-lärande	2011
Tampereen kaupunginkirjasto – Pirkanmaan maakuntakirjasto	Kirjatin mediamatka – eskaripaketin uusiminen ja lasten pelillinen käyttöliittymä	2011
Tampereen Steiner -kouluyhdistys ry	Virikkeellistä digitaalisuutta	2011
Tampereen teknillinen yliopisto	Lasten vaikutustaidot osana suomalaista nuorisoverkkodemokratia ekosysteemiä	2010
Tampereen yliopisto	OSVIITTA – Osallistavan viestinnän itseohjautuvat taitajat	2012
Tampereen yliopisto, Journalismin tutkimusyksikkö	Media kansalaisuuden rakentajana (MEKARA) – media ja aktiivinen kansalaisuus historian, yhteiskuntaopin ja äidinkielen opetuksessa	2010
The Group ry	Nuorten peliseura -hanke	2011
The Group ry	Nuorten peliseuratoiminta -hanke	2009
TIEKE Tietoyhteiskunnan kehittämiskeskus ry	Open Päivitys 2 vapaa sivistystyö	2012
Tohmajärven kunta	Keski-Karjalan nuorten mediakasvatushanke	2012
Turun kaupunki, Turun ammatti-instituutti, aikuiskoulutus	MEMELUKKI – Metodeja ja mentorointia lukioiden verkkopedagogiseen kehittämiseen	2011
Turun kaupunki, Vapaa-aikatoimiala	VisKu osallistaa – lapsia, nuoria ja toiminta-alueen asukkaita osallistava visuaalisen kulttuurin kehittämishanke	2013
Turun yliopisto	Tukea paikkatietojen verkko-opetukseen	2012
Turun yliopisto	AVATAR 2020 -matkalla kohti tulevaisuuden koulua	2012
Turun yliopisto, Koulutus- ja kehittämiskeskus	UMaMI I – Uusia mausteita ja menetelmiä oppimiseen -sateenvarjohanke	2010
Turun yliopisto, Turun normaalikoulu	Lugomo – Lukio goes mobile	2012
Turun yliopiston koulutus- ja kehittämiskeskus	Opetus goes POP 2010–2012 – mediapainotteiset teemakoulutukset ja verkostotapaamiset perusopetuksen kielten- ja monikielisen opetuksen sekä hanketyön tueksi.	2010
Utbildnings- och utvecklingscentrer Palmenia, Helsingfors	Nya ämnesdidaktiska verktyg	2011
Utbildnings- och utvecklingscentrer Palmenia, Helsingfors	Innovativt webbpedagogik	2011

Vaasan kaupunki / Vaasan kaupunginkirjasto - maakuntakirjasto	Lasten ja nuorten mediapaja	2010
Valtakunnallinen LUMA-keskus	Matematiikka ja innovatiiviset oppimisympäristöt	2013
Valtakunnallinen LUMA-keskus	Uusia lähestymistapoja ja oppimisympäristöjä matematiikan ja luonnontieteiden opetukseen	2011
Valtakunnallinen LUMA-keskus	Moderni teknologia Luma-aineiden opetuksessa -täydennyskoulutushanke	2010
Vasa övningsskola, gymnasiet	Ny teknik i undervisningen – var ligger det didaktiska mervärdet	2011
Videootit ry	Videovankkuri kierros & opetusmateriaali + tutkimus	2013
Videootit ry	Videovankkuri	2012
Videootit ry	Mediaa meiltä ja maailmalta	2011
Videootit ry	Videovankkuri	2011
Viipurin reaalikoulu oy	Yhteisöllinen kirjoittaminen	2012
Walhalla ry	Filmkamraten	2013
Walhalla ry	Knattebio på biblioteket	2012
Walhalla ry	Från Sagor till Film	2011
Yleisradio Oy / YLE Asia / Oppiminen	Mediabussi 2012	2011
Yleisradio Oy, YLE Oppiminen ja tiede	Mediabussi 2011	2010
Ylitornion Yhteiskoulun Kannatusosakeyhtiö	VOTE – Virtuaalinen oppiminen – Todellinen Elämä	2012